

Núm. 222
ABRIL-JUNY 2015

50 anys
construint
present i futur

*Quan els treballadors
fan vaga, no és que no
vulguin treballar, sinó que
volen fer-ho en millors
condicions.*

Francesc Layret

obrera

Assemblea sindical oberta

- **Compromís** de CCOO amb la transparència
- **El nou model** de formació per a l'ocupació no garanteix més qualitat formativa
- **CCOO denuncia** el desmantellament del sistema sanitari públic

Si
TU
participes,
CCOO
avança

ABRIL-JUNY 2015

ENTREVISTA 4

Ugo Biggeri "El sistema financiero tiene muy claro que poco dinero de mucha gente, junto, es muchísimo dinero"

OCUPACIÓ 6-7

Disminueixen els expedients de regulació d'ocupació (ERO) a Catalunya

Pocs motius d'eufòria amb les dades de l'EPA del primer trimestre de l'any

FORMACIÓ 10-11

El Govern del PP imposa un nou model de formació per a l'ocupació que no garanteix més qualitat formativa

SINDICAT 12

Descarrega't el nou carnet digital de CCOO

NEGOCIACIÓ COL·LECTIVA 13

Continua la tendència a la baixa dels increments salarials en els convenis col·lectius

POLÍTICA SOCIAL 16-17

CCOO denuncia que el Govern vol el desmantellament del sistema sanitari públic

ECONOMIA 18

Un informe de CCOO adverteix del creixement de les desigualtats al nostre país

TERRITORI 23-24-25

Tensa espera pel futur d'Índox de Tàrraga

El Pla de mobilitat urbana de Barcelona, una bona eina

Consens i compromís per a la reindustrialització del Vallès Occidental

SECTOR 26

Les mobilitzacions aturen la privatització del Registre Civil

editorial

Assemblea sindical oberta: una oportunitat

La celebració del 50è aniversari de CCOO de Catalunya ha estat una oportunitat per conèixer quins van ser els nostres orígens i com van ser, i a partir d'aquesta visió històrica projectar-nos cap al futur.

De la mateixa manera, l'Assemblea sindical oberta és una oportunitat per construir col·lectivament el sindicat dels propers 50 anys.

Ens trobem en uns moments de canvis i qüestionaments, i el sindicalisme de classe que representa CCOO no pot ser aliè a aquestes qüestions. El món del treball i la societat estan vivint una profunda transformació i això afecta el paper i la funció del sindicat, que és el d'organitzar els treballadors i treballadores per defensar els seus drets.

Ara és el moment, com ja vam fer fa 50 anys, de dissenyar i reforçar l'organització, les prioritats i les formes de lluita per ser més útils davant la realitat actual del món del treball. I ho volem fer col·lectivament amb l'afiliació, amb la gent que ens envolta i amb la que compartim lluites i mobilitzacions.

Hem de revisar i fer canvis en les formes de participació, de lluita, de reivindicació, de propostes, d'organització interna, d'ètica i de transparència. Tenim bones pràctiques i experiències per compartir, i entre tots i totes trobarem les millors propostes, que posarem en marxa al final del procés de debat.

És un procés diferent. No partim de cap document previ per esmenar, sinó que el construirem amb les aportacions de tothom, que recollirem, prioritzarem i votarem a l'assemblea final.

Una organització com la nostra no es construeix de dalt a baix, sinó a partir de l'experiència i les pràctiques de les persones que en formen part i de la relació amb la gent que l'envolta. Per això és molt important que hi hagi la màxima participació en tot el procés. ■ **Dolors Llobet**

Si tu hi participes, CCOO avança!

Compromís de CCOO amb la transparència

CCOO fa un pas més en el camí per deixar constància de l'origen i la destinació dels recursos que gestiona el sindicat

CCOO de Catalunya ha obert un nou espai al seu web, on ha fet públiques nombroses dades internes sobre el sindicat. En aquesta nova aposta per la transparència, que podeu veure a www.ccoo.cat/transparencia, hi ha dades molt significatives sobre el funcionament del sindicat.

S'hi poden trobar, entre d'altres, els comptes auditats de CCOO de Catalunya, la relació dels sous del 2015 per categories professionals, les retribucions dels membres del Comitè Confederal i els criteris que es fan servir per al pagament del quilometratge o les dietes, a banda dels acords que afecten tant el personal laboral com la dedicació dels sindicalistes.

A més, també s'hi poden consultar quines són les fonts de finançament del sindicat i d'on provenen les subvencions que rep. També hi ha un apartat en el qual es desglossen les institucions i els organismes públics on CCOO de Catalunya té representants i un altre amb les dades d'afiliació o de les d'eleccions sindicals.

Amb la publicació d'aquesta informació, CCOO fa un pas més en el camí que va començar l'any 2005 amb la presentació dels comptes auditats a la Sindicatura de Comptes, per deixar constància de l'origen i la destinació dels recursos que gestiona el sindicat i per garantir que tot aquell que ho vulgui pugui conèixer com utilitzem els recursos públics que rebem de les diferents administracions.

El sindicat ha tornat a mostrar així el seu compromís a favor de la transparència, en un moment en què aquesta petició històrica de CCOO està més justificada que

28 03	3713 72	29 80	16 13	25 90
45 05	3760 35	29 82	16 11	26 30
46 63	3775 63	29 93	16 27	26 52
15 28	3790 36	31 63	16 35	26 62
14 73	3846 18	31 51	16 47	26 65
55 82	3883 62	32 36	16 53	26 74
37 44	3930 57	33 13	16 62	26 70
46 95	3970 58	33 52	16 62	26 70
40 01	4012 14	34 09	16 60	26 70
18 8	1045 24	34 40	24	17 00
38 31	11 3.99	36 50	17 00	17 00
2.45	45.66	1779.25	36.51	17

mai. Legalment, CCOO de Catalunya no té cap obligació de fer públiques aquestes dades, però ho fa per exigir al Govern de la Generalitat que es compleixi el compromís de transparència pel que fa a la utilització dels recursos públics a les organitzacions sindicals i empresarials.

Independència i autonomia sindical

CCOO de Catalunya té el convenciment ètic dels valors de la transparència i fa de la independència i l'autonomia sindical el seu element identificador per poder defensar els interessos dels afiliats i afiliades i del conjunt dels treballadors i treballadores.

Així es va demostrar en la compareixença de Joan Carles Gallego, secretari general del sindicat, al Parlament de Catalunya per tractar sobre la proposició de llei de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

En la compareixença va quedar clar que CCOO creu que l'opacitat informativa i la manca de transparència en la gestió dels recursos públics són al darrere de la

greu crisi política i institucional que viu el nostre país, i generen una pèrdua de confiança dels ciutadans i ciutadanes en relació amb els seus representants públics i amb totes les institucions socials.

Pel sindicat l'opacitat i la manca de transparència fan que les institucions funcionin malament des del punt de vista econòmic, ja que afavoreixen que es puguin fer contractes per al benefici d'uns quants i que no es busquin plantejaments justos o una relació correcta entre costos i beneficis.

La falta de transparència també fomenta la discriminació i el tracte injust en relació amb els drets del conjunt de la ciutadania, ja que l'opacitat afavoreix tractes discriminatoris i favoritismes.

És per tot això que CCOO de Catalunya continuarà treballant per ampliar i fer públiques les dades pròpies del funcionament del sindicat pel que fa referència a la gestió dels recursos i per aconseguir que la resta d'organismes i institucions de Catalunya segueixin el mateix camí. ■

“El sistema financiero tiene muy claro que poco dinero de mucha gente, junto, es muchísimo dinero”

UGO BIGGERI

Presidente de Banca Popolare Etica. Es autor del libro *El valor del dinero. Banca, finanzas y ética más allá del crecimiento*.

Licenciado en física, fue profesor e investigador en la Universidad de Florencia. Desde el 2010 es el presidente de Banca Popolare Etica, uno de los principales bancos éticos europeos de base cooperativa.

■ **La banca ética surge mucho antes de la potente crisis financiera que lo inunda todo a partir del año 2008. ¿Este hecho quiere decir que usted, como otros impulsores de la banca ética, ya sabía que esto iba a pasar? ¿Sabían que las cosas se estaban haciendo mal?**

Se sabía que las reglas de las finanzas no estaban bien hechas. Se sabía que había un problema general en el funcionamiento de las finanzas que gobernaban el mundo, pero que no tenía límites. Honestamente debo reconocer que no se sabía cuándo iba a venir la crisis. Pero algunos estábamos entre los críticos que alertábamos de que se podía producir una crisis muy fuerte. Los volúmenes financieros iban creciendo, como ahora, mucho más que el producto interno bruto mundial. Y eso es un síntoma de una *financiarización* de la economía que es muy peligrosa, ya que el ahorro de la gente no está invertido en la economía real y, por el contrario, sí lo está en el juego de las finanzas.

■ **Su libro *El valor del dinero* es un tratado de educación financiera, una vía para repensar la economía en clave más humana y comprometida con los principios de justicia.**

Parece que no se pueden hacer preguntas sobre el dinero. Pero el dinero es una de las cosas más importantes de nuestra vida. Todos los días utilizamos dinero, pensamos en el dinero, tenemos que trabajar para recibir dinero. Por eso es muy importante que nos preguntemos sobre el dinero. Sobre el ahorro: dónde va mi ahorro, dónde está invertido y a qué economía va a financiar. Pero también sobre el consumo, sobre lo que compramos. Si tiene una buena relación con los derechos de los trabajadores y trabajadoras o con el medio ambiente. Todas estas preguntas están relacionadas con el dinero. Y las respuestas deben ir encaminadas a buscar una nueva relación entre el hombre y el dinero, y a descubrir la historia que hay detrás del dinero, que muchas veces son historias de vidas que nos interesan.

■ **Pero da la sensación de que muchos no han aprendido nada de las consecuencias de esta crisis. Se puede volver a los mismos errores que la provocaron.**

No se ha aprendido mucho de la crisis. Esta ha sido una crisis financiera y eso está muy claro. Pero en el primer año de la crisis ya se empieza a hablar del tema de la deuda del estado del bienestar, de la edad de jubilación, que se dice que es demasiado tem-

prana... Y parece que hoy la culpa del problema de la crisis financiera la tiene Grecia. Y eso es absurdo. El problema es financiero, ya que las finanzas tienen como único objetivo el beneficio. Este es un elemento importante, pero no puede ser el único objetivo. Si eso es así, en breve tendremos otra crisis financiera. Esa es la clave del problema. Las empresas, las personas deben tener el beneficio como un objetivo, pero deben tener otros objetivos: una buena agricultura, unos buenos productos, unas buenas condiciones laborales de los trabajadores y trabajadoras. Esos son los objetivos que se espera que tengan las personas emprendedoras y las trabajadoras.

■ **Usted dice en su libro que “el valor del dinero no está en el dinero mismo, sino en la personas que lo utilizan, en las relaciones que favorece o en el bien común que este crea”. ¿Se ha notado un cambio en el comportamiento de la sociedad ante el uso del dinero? ¿Ha notado la banca ética un cambio real en parte de nuestra sociedad?**

Hay cambio. La banca ética está creciendo, pero es un crecimiento pequeño. También está creciendo en el Estado español con su integración con Fiare. Pero la cuestión de lo que se hace con el dinero cada vez es más importante. La práctica aún es insuficiente, pero siempre sucede así. Cuando se produce un cambio, primero tiene lugar en la cultura y después viene el cambio práctico. Hay algunos elementos de cambio cierta-

mente interesantes. La gente entiende que para salir de la crisis es mejor hacerlo junto a otras personas, compartir cosas, trabajo, ideas. Y esa es una buena medida que indica que algunas cosas están cambiando. El tiempo siempre es más largo de lo que nos gustaría, pero realmente soy optimista.

■ **Históricamente ha habido una mala relación de la banca tradicional con la banca ética.**

Y sigue habiendo una mala relación. El problema es que a causa de la mala educación financiera la gente no entiende por qué los bancos son muy importantes. No solo es una cuestión de poder, es algo más profundo. Los bancos nos ofrecen servicios financieros, y eso tiene una importancia relativa; es importante, pero no indispensable. Lo que es indispensable es que los bancos aceleren la economía, ya que la creación del dinero se produce en el banco, y si los bancos quiebran, la economía se bloquea. Los bancos hacen un servicio fundamental de aceleración de la economía. Ahora bien, nosotros nunca nos preguntamos qué economía se acelera. La contradicción es enorme. Hay personas que no saben que su ahorro, que su inversión va contra sus principios. Hay trabajadores y trabajadoras que no saben dónde están sus fondos de pensiones, que no saben si su inversión respeta el derecho de los trabajadores y trabajadoras o no, y casi nunca lo respetan. El objetivo de las finanzas es el beneficio, no es proteger los derechos de los trabajadores y trabajadoras. Por eso hay que exigir un cambio de objetivos en las finanzas.

■ **¿Y qué se le puede decir a una persona que se pregunta qué puede hacer con su dinero, que se hace preguntas sobre su significado, su valor...?**

En general, tenemos una sensación de impotencia. Cuando pensamos en nuestro dinero siempre creemos que es muy poco. "Mi dinero no va a cambiar nada", pensamos. Pero en realidad no es así. Todo el sistema financiero tiene muy claro que poco dinero de mucha gente, junto, es muchísimo dinero. Este es el juego de las finanzas. Diez mil personas fácilmente tienen quinientos millones de euros de ahorro y eso es mucho dinero. Por ello no podemos quedarnos en lo de "con el poco

dinero que yo tengo" y sí que tenemos que pensar más en lo que se puede hacer colectivamente. No podemos pensar que toda la ciudadanía va a realizar inversiones sociales, solo con una pequeña parte vamos a poder cambiar el mercado. Y realmente hay posibilidades. Aquí en España también hay cooperativas financieras que realizan finanzas sociales, en Barcelona esta COOP57, ahora Fiare es un banco y, por tanto, se puede utilizar con más facilidad. Hay muchas posibilidades, sólo hay que buscarlas.

■ **¿Cómo valora la implicación de un sindicato como CCOO en el compromiso y la promoción de la banca ética? ¿Cuál ha sido, o es, el papel en el desarrollo de Banca Ética, en Italia, de las grandes confederaciones sindicales como la CISL o la CGIL?**

Está siendo un camino muy difícil, ya que ideológicamente la CISL o la CGIL dan mucho apoyo, pero en la práctica el cambio de la actividad financiera del mismo sindicato es muy difícil. Los fondos de pensiones son un tema muy caliente y complicado. Sin embargo, las relaciones son esenciales, ya que la defensa de los derechos de los trabajadores y trabajadoras en todo el mundo es fundamental, y las finanzas son un medio para hacerlo, para crear mutualidad. Tu dinero no se encuentra en un espacio cerrado, puede estar por todo el mundo y si tú quieres hacer solidaridad con trabajadores y trabajadoras de otra parte del mundo la puedes realizar.

■ **¿Quiénes son los clientes habituales de la banca ética?**

Sobre todo gente comprometida, ilusionada con un cambio social. Gente que realiza voluntariado o está implicada con acciones solidarias. Esta gente tiene claro que su dinero tiene un fuerte poder si las inversiones están bien dirigidas a objetivos sociales o medioambientales. Suele ser gente con un buen nivel cultural y con un gran compromiso social. Pero hoy también existe la posibilidad de que otra gente que está desilusionada con las finanzas tradicionales descubra que hay otro tipo de finanzas. La banca ética es una gran posibilidad.

■ **¿Qué encontrará el lector en su libro *El valor del dinero*?**

Es un libro muy personal. Yo no he estudiado economía, pero he sido uno de los fundadores de Banca Ética en Italia por mi actividad de voluntariado. Mi idea del dinero cambió mucho ese año. Al principio mi visión del dinero y los bancos era negativa. Pero reflexionando te das cuenta de que no es bueno instalarse en esa idea, ya que eso significa que no te haces más preguntas de cómo se puede utilizar de manera positiva el dinero y cómo se pueden crear bancos que actúen de manera positiva. Este libro es también un tratado de educación financiera que parte de mi propia educación financiera y de mi experiencia. Está escrito de forma simple con ejemplos e historias personales que lo hacen más atractivo. Pienso que está gustando mucho. ■ **Emili Rey**

Ferm compromís de CCOO amb la banca ètica

L'any 2007, tot i que encara no s'evidenciava la crisi econòmica actual i el capitalisme financer globalitzat funcionava amb normalitat, CCOO de Catalunya va decidir apostar per un projecte de banca ètica, i va ser una de les dotze entitats fundadores de l'Associació Fiare Catalunya, un instrument financer ètic de base cooperativa. Aquest instrument ha confluït en la italiana Banca Popolare Etica, la primera cooperativa de finances ètiques de caire europeu, també anomenada Fiare Banca Etica, de la qual CCOO ha passat recentment a ser soci.

El suport de CCOO a la banca ètica i a les reflexions d'Ugo Biggeri es veu reflectit també en els valors dels orígens sociopolítics del sindicat, com a organització que treballa socialment per aprofundir i defensar els drets dels treballadors i treballadores, i construir una comunitat de valors i d'acció col·lectiva de justícia social. ■

Disminueixen els expedients de regulació d'ocupació (ERO) a Catalunya

CCOO va presentar l'informe anual "Impactes de la crisi a les comarques de Catalunya 2014". Aquest estudi posa sobre la taula alguns paràmetres que permeten avaluar l'efecte de la crisi en el teixit econòmic català: sobretot se centra en l'estudi dels expedients de regulació d'ocupació (ERO). Certament, els ERO són un indicador de l'activitat o, més ben dit, de la pèrdua d'activitat de les empreses.

En el context econòmic actual, els expedients revelen la incidència de la caiguda de la demanda interna o les dificultats de finançament empresarial. Hi ha una correlació entre les variacions del producte interior brut (PIB) i els ERO: quan hi ha variació positiva del creixement del PIB, el nombre d'expedients de regulació d'ocupació decau, i al contrari, quan el PIB baixa, es disparen els expedients.

En els darrers dos anys analitzats, 2013 i 2014, sembla que el valor afegit brut es recupera, lentament això sí: el 2013 hi ha una variació interanual negativa, del -0,53%, però el 2014 aquest valor es recupera lleugerament, un 1,5%. A Catalunya són dades que ens aproximen a la mitjana de la zona euro, si bé al conjunt d'Espanya la recuperació és més feble.

22.571 persones afectades per ERO

Segons l'informe, observem com el nombre d'expedients ha disminuït considerablement el 2014 fins a un 58,9% menys que el 2013, així com el nombre de persones afectades, un 66,9% menys. Cal tenir en compte, però, que tot i la disminució considerable dels expedients de regulació d'ocupació, se n'han presentat 1.679 en total, pràcticament el doble que a l'inici de la crisi, el 2008. El 2014, 22.571 persones s'han vist afectades pels ERO: són majoritàriament treballadors i treballadores del sector de la indústria, lluny encara de recuperar, doncs, la situació d'abans de la crisi.

Respecte al 2013, els expedients de regulació d'ocupació també han disminuït el 2014 a totes les comarques catalanes, a excepció de les Garrigues, única comarca on han augmentat. Malgrat tot, el Montsià, l'Alt Camp, les Garrigues, la Ribera d'Ebre, l'Urgell, el Pallars Jussà, el Ripollès, el Pla de l'Estany i l'Anoia són les zones que mostren una major dificultat i lentitud en la recuperació de

Tot i la disminució considerable dels expedients de regulació d'ocupació, se n'han presentat 1.679 en total, pràcticament el doble d'expedients que a l'inici de la crisi, el 2008

les empreses. Destaquem que el 80% dels expedients són temporals i el 20%, de rescissió de contracte.

Pel que fa als acomiadaments, l'informe assenyala que se n'han registrat 54.184, xifra que suposa fins a un 19,6% d'acomiadaments menys respecte a l'any anterior. Sobretot han disminuït els acomiadaments col·lectius (ERO), però també els acomiadaments individuals amb conciliació han disminuït, fins a un 10,4% menys.

Quant a la contractació el 2014, segons la Secretaria d'Acció Sindical i Política Sectorial de CCOO, tot i que s'han formalitzat un 13% més de contractes que l'any passat (concretament 2.441.617), la gran majoria, el 88,3% d'aquests, són temporals i precaris.

És per això que l'informe conclou que, tot i la sensible disminució d'expedients de regulació durant el 2014, les empreses es troben més alleugerides per una certa revifalla dels mercats. No obstant això, aquest ritme de recuperació de l'ocupació és clarament insuficient i l'ocupació que s'està creant és majoritàriament precària i suposa un fre en si mateix a l'estabilitat del consum que podria fer créixer l'economia.

Des de CCOO es reclama impulsar polítiques industrials, invertir en recerca i innovació, augmentar amb polítiques i inversió pública els factors de competitivitat i, finalment, mobilitzar el capital privat i el finançament per tal que l'economia catalana torni a ser altament productiva i competitiva. ■

Pocs motius d'eufòria amb les dades de l'EPA del primer trimestre de l'any

La nostra economia se sustenta en una excessiva dependència de sectors d'escàs valor afegit, molt condicionats per la temporada, com el turisme, i no hi ha una suficient recuperació de la indústria

L'any 2015 comença amb 1.500 aturats més a Catalunya i amb una taxa d'atur que, de nou, supera el 20%.

Hi ha 24.000 persones ocupades menys, fet que representa una taxa d'ocupació del 40,9%. Possiblement, la pitjor notícia és que, en un trimestre, han caigut en 23.300 les persones actives, aquelles que treballen o que busquen feina activament. Aquesta reducció de l'activitat evidencia el creixement del desànim per trobar feina, atès que s'ha frenat la pèrdua de població per la sortida del país de persones d'origen immigrant i de joves autòctons per buscar oportunitats laborals fora. L'augment de la taxa d'atur s'ha vist apaivagada pel fet que hi ha menys persones en recerca activa de feina.

Els tres principals indicadors de la salut del mercat de treball — activitat, ocupació i atur — són negatius. Menys persones busquen feina, menys persones treballen i, en canvi, més persones són a l'atur. Amb aquestes dades, la suposada recuperació i la sortida de la crisi es troben lluny d'una gran part de la ciutadania. Però encara hi ha altres xifres que agreugen la situació. S'evidencia una major precarietat laboral. Cauen en quasi 43.000 les persones assalariades amb contracte indefinit i creixen, però en només 3.800, els contractes temporals.

La parcialitat continua sent molt elevada, i tot i que ha baixat entre les dones, puja entre els homes. El principal problema no és el treball a temps parcial, sinó la seva involuntarietat, és a dir, no poder treballar més hores.

Trimestre rere trimestre, la baixa qualitat de l'ocupació es consolida, es reproduïx el model productiu basat en els baixos costos

laborals com a únic factor de competitivitat de gran part de les empreses.

Atur de llarga durada

Un creixent nombre de persones són aturades de llarga i de molt llarga durada. El 60,6% del total de persones a l'atur fa més d'un any que busquen feina. D'aquestes, 144.200 en fa entre un i dos, i 315.000 en fa més de dos.

Tot i els constants missatges d'eufòria sobre la sortida de la crisi i la capacitat de recuperació de l'economia i el mercat laboral espanyol i català, la realitat és molt diferent. 758.000 persones a Catalunya segueixen sense tenir feina, i són 4.513.100 a tot l'Estat.

La nostra economia se sustenta en una excessiva dependència de sectors d'escàs valor afegit, molt condicionats per la temporada, com el turisme, i no hi ha una recuperació suficient de la indústria. El 12% de la població ocupada treballa en el sector turístic, per un 18,6% de població ocupada a la indústria.

Aquesta estructura productiva es basa en la precarietat laboral i aquesta genera una creixent pobresa laboral que, unida a la desprotecció que provoca la cronificació de l'atur, fa créixer la desigualtat i l'exclusió.

Les dones, les més castigades

Les dones són les més castigades per la negativa evolució del mercat de treball. Tot el nou atur a Catalunya el primer trimestre és femení; el nombre de dones aturades creix en 9.300, mentre que el d'homes aturats es redueix en 7.800, i hi ha 19.100 dones menys ocupades per 5.700 homes menys.

El nombre de joves assalariats entre 16 i 24 anys ha caigut en 3.300, i el comprès entre 16 i 34 anys, en 28.500 el primer trimestre de l'any. El 20,8% de les llars catalanes tenen algun actiu a l'atur i 109.700 llars no tenen ingressos. Finalment, la cobertura econòmica de prestacions, de subsidis per atur i de la renda activa d'inserció només és del 44% del total d'aturats i aturades.

Davant d'aquest panorama, des de CCOO continuem exigint respecte als milers de persones que encara són a l'atur i no tenen expectatives de trobar una feina a curt termini, però també que no s'enganyi la població amb missatges de recuperació, la qual no és real i que, a més, se suporta amb una major precarització de les condicions de treball i més desigualtats socials. Per combatre la creixent pobresa cal garantir una renda garantida de ciutadania a totes les persones sense feina ni ingressos. ■

Èxit de participació en les manifestacions del Primer de Maig

Milers de persones van sortir al carrer, prop de 60.000 a Barcelona, amb motiu de les manifestacions del Primer de Maig organitzades pels sindicats majoritaris per reivindicar especialment que "Precarietat és explotació. Treball i salaris dignes i més protecció social".

Les mobilitzacions van tenir lloc a les principals ciutats de Catalunya: Barcelona, Girona, Tarragona, Tortosa i Tàrraga, aquesta última de suport especial de les comarques lleidatanes a la plantilla que lluita a l'empresa Incryen 2014, antiga Indox (filial del grup Ros Roca).

CCOO va reivindicar amb força que es necessiten unes polítiques al servei de la ciutadania i que defensin i reconstrueixin l'estat del benestar, en contra de les retallades i la pèrdua del poder adquisitiu dels treballadors i treballadores, aturats i aturades i pensionistes.

Aquest Primer de Maig es produïa quan faltaven pocs dies per a les eleccions municipals del 24 de maig, i va ser aprofitat per reclamar als partits polítics un cert apropament a la ciutadania. ■

CCOO celebra la creació d'un fons d'habitatges de lloguer social a Catalunya

Recentment, s'ha creat el Fons d'habitatges de lloguer social, destinat a polítiques socials. Es tracta d'un parc públic d'habitatge de lloguer format per pisos de titularitat municipal, de la Generalitat o de titularitat privada cedits a l'Administració que es posarà a disposició de les persones i famílies en risc d'exclusió residencial.

La gestió del fons i l'acompanyament social que correspongui seran realitzats directament per les administracions públiques. El preu del lloguer serà inferior en un 20% a la mitjana del lloguer de mercat de la zona, els contractes seran, com a mínim, de cinc anys i la seva adjudicació sempre serà pública. En el cas d'habitatges gestionats per entitats fi-

nanceres o grans tenidors cedits al fons, caldrà el compromís que no realitzin desnonaments de famílies en situació de vulnerabilitat residencial, tant per impagaments d'hipoteques com de lloguers.

Atenent les rendes baixes

La Plataforma pel Dret a un Habitatge Digne, de la qual CCOO som promotors, va impulsar una resolució i una moció del Parlament de Catalunya per crear aquest Fons d'habitatges de lloguer social destinat a polítiques socials. Les polítiques d'habitatge social anteriors a la crisi, basades en habitatge protegit en règim de compravenda, ja no són útils actualment, i calia impulsar el lloguer social a un cost adequat a la capacitat econòmica de famílies amb rendes baixes.

Per consolidar el parc públic d'habitatge de lloguer es crea el grup de treball del fons, amb CCOO, UGT, CNJC, ACM, FMC, CONFAVC, ECAS, Càritas, UCOC i Justícia i Pau.

CCOO celebra que el Fons d'habitatges de lloguer social destinat a polítiques socials sigui una realitat com a resposta a les dificultats d'accés a un habitatge digne de moltes persones i famílies a través del lloguer social. Tot i això, el sindicat continua reclamant el lloguer forçós dels habitatges buits procedents d'entitats financeres, especialment aquelles que han rebut ajuts públics, perquè puguin incorporar-se al parc públic de lloguer social. ■

CCOO alerta del preocupant augment dels accidents laborals

En el marc del 28 d'Abril, Dia Internacional de la Salut i la Seguretat en el Treball, es va presentar un informe que fa balanç de la situació de la salut laboral a Catalunya el darrer 2014 i incorpora propostes per al 2015.

Aquest informe recull una anàlisi comparativa dels accidents de treball i de les malalties causades per la feina. El primer bloc inclou els accidents de treball durant la jornada laboral (amb baixa mèdica o sense) i els accidents in itinere, produïts en els desplaçaments per anar a la feina o per tornar-ne.

CCOO considera preocupant el trencament de la tendència que experimentàvem en els darrers anys de reducció progressiva dels índexs de sinistralitat. Augmenten en un 6,22% el nombre total d'accidents registrats amb baixa i en un 7% els accidents in itinere. Cal anotar que la sinistralitat ha augmentat un 19,55% en la contractació temporal i un 2,14% en la fixa, fet que fa pensar en la precarietat en el mercat de treball després de la reforma laboral, en les polítiques d'austeritat aplicades pels governs i en el retrocés important de la prevenció a les empreses.

El segon bloc de l'informe parla de les malalties professionals, patologies no traumàtiques causades per la feina i comunicades com a accidents, i de la incapacitat temporal per contingència comuna a Catalunya. En aquest sentit, si bé hi ha hagut un descens de les malalties professionals i de les patologies no traumàtiques a Catalunya, al conjunt de l'Estat trobem un lleuger ascens de les primeres i un descens destacable de les segones. Cal afegir aquí que hi ha factors que influeixen en la declaració o no de patologies derivades de la feina: la reconeguda subdeclaració de malalties professionals, la por dels treballadors i treballadores de

perdre la feina —la qual els fa no reclamar els danys com a laborals— o la desesperada situació econòmica de moltes persones aturades, les quals accepten ofertes laborals amb condicions precàries.

Mesures prioritàries

L'informe, a més, inclou el decàleg en matèria de salut laboral que hem presentat a partits polítics amb representació parlamentària. Es tracta d'una sèrie de mesures prioritàries que han de contrarestar els efectes negatius de les retallades en les polítiques de prevenció a les empreses: fer que cap treballador ni treballadora quedi sense protecció; posar fre als accidents de treball; donar a conèixer malalties d'origen laboral; garantir l'equitat (ja que la salut és un dels determinants de desigualtats); accentuar la independència i la qualitat dels serveis de prevenció; aplicar una vigilància de la salut amb finalitat preventiva i no una altra; reforçar els organismes tècnics de l'Administració; potenciar la Inspecció de Treball de Catalunya; transformar el model de mútues, o donar un impuls a la democratització en les relacions laborals.

En realitat, aquest decàleg vol influir sobre quatre grans àrees de treball: frenar l'augment dels danys a la salut, aplicar serveis de prevenció i vigilància de la salut a les empreses, corregir i retirar la darrera Llei de mútues —que permet que les històries clíniques estiguin en poder d'entitats privades— i potenciar la Inspecció de Treball i els organismes autònoms en matèria de salut laboral. ■

Acció reivindicativa en el Dia Internacional de la Salut i la Seguretat en el Treball

El dimarts 28 d'abril, amb motiu del Dia Internacional de la Salut i la Seguretat en el Treball, el Departament de Salut Laboral de CCOO va organitzar una assemblea a la sala d'actes de la seu de CCOO a Barcelona i una acció reivindicativa.

A l'assemblea va tenir lloc una taula d'experiències titulada "Defensant la salut al centre de treball", que va comptar amb diferents delegats i delegades de prevenció que van explicar les seves actuacions sobre el terreny en matèria de salut laboral.

Després de la trobada es va fer una acció davant de Foment del Treball, a la Via Laietana de Barcelona. Allà es va criticar l'afectació negativa que tenen, en la prevenció a les empreses, les polítiques de retallades impulsades pels governs. ■

El Govern del PP imposa un nou model de formació per a l'ocupació que no garanteix més qualitat formativa

El nou model de formació per a l'ocupació (FPO) ja és una realitat des de la publicació del Reial decret llei 4/2015. Per primer cop des del 1993, en què es va signar el I Acord nacional de formació contínua, un Govern estatal regula el sistema de formació de manera unilateral en contra de la posició de les organitzacions sindicals i patronals, i sense tenir en compte les comunitats autònomes, amb les quals comparteix competències en matèria formativa.

A més, la reforma es produeix enmig d'un soroll mediàtic, promogut pel mateix Executiu, de denúncia de frau i d'irregularitats en relació amb la formació. El que han estat casos reals, però concrets, de frau, s'han venut com a habituals en un sistema podrit que semblava estar gestionat de manera monopolística per sindicats i patronals, quan la realitat és que menys del 10% dels fons totals de formació corresponen a formació d'oferta prioritària per a persones ocupades, l'única modalitat de FPO d'atorgament directe als agents socials més representatius. Al mateix temps, s'ha ocultat que gran part del frau s'ha concentrat en la formació de demanda o bonificada, aquella gestionada de forma directa per les empreses. L'objectiu del Govern del Partit Popular era transformar el sistema de FPO en un

model de concurrència competitiva, una reforma consensuada en els Acords tripartits de 29 de juliol per la qual les organitzacions sindicals i les patronals sortíem de la gestió directa de la formació, al mateix temps que es reforçava el nostre paper en la direcció i el govern del sistema.

Exclusió dels agents socials

La realitat, però, ha estat molt diferent. El V Acord de formació per a l'ocupació no ha estat possible perquè el Govern ha deixat els agents socials fora de la imparició, però també de la governança real del sistema. Aquest fet, a més de vulnerar el dret a poder incidir sobre la destinació de les quotes finalistes per a la formació abonades per empreses i treballadors i treballadores als seus representants legítims, organitzacions sindicals i patronals

El Govern ha legislat per a les grans empreses mitjançant la flexibilització i l'impuls de la formació de demanda i tenint en compte els interessos del lobby dels grans centres de formació, als quals garanteix una quota de negoci

CCOO vota en contra del Pla de Garantia Juvenil 2015-2020

CCOO ha votat en contra del Pla de Garantia Juvenil 2015-2020 presentat pel Govern de la Generalitat el passat mes de març. La Garantia Juvenil havia de ser un programa europeu, proposat des de la Confederació Europea de Sindicats (CES), per donar resposta als joves en situació d'atur, però la seva aplicació s'allunya molt del seu objectiu i s'està convertint en una proposta precaritzadora.

Des d'Acció Jove de CCOO de Catalunya es critica, per exemple, la validació de les pràctiques no laborals, com si s'acceptés que la manera natural dels joves d'entrar al mercat de treball no fos a través d'un contracte, sinó a través d'unes pràctiques que, moltes vegades, provoquen una rotació de joves per cobrir llocs de treball que haurien de ser estables. ■

més representatives, suposa posar en risc el dret individual a la formació que reconeix l'article 40 de la Constitució espanyola i desvincular l'oferta formativa dels requeriments reals del teixit productiu, ja que expulsa del sistema qui millor coneix aquestes necessitats formatives: sindicats i patronals.

El Govern ha legislat per a les grans empreses mitjançant la flexibilització i l'impuls de la formació de demanda, que representa el 77% del pressupost total, sense preveure mecanismes perquè sigui més transparent o per garantir l'equitat d'accés a tots els treballadors i treballadores o facilitant la participació de les pimes, de les quals, actualment, només bonifiquen formació un 24% del total, per un 93% de les grans empreses

que es beneficien d'aquest tipus de formació. En canvi, es permet bonificar accions formatives d'un mínim d'una hora de durada.

Mercantilització de la formació

Però el Govern també ha regulat tenint en compte els interessos del lobby dels grans centres de formació, als quals garanteix una quota de negoci amb la concurrència competitiva, sense garantir una major qualitat ni que s'atenguin totes les necessitats sectorials ni territorials si no són rendibles econòmicament. La mercantilització de la formació provocarà que l'oferta formativa s'adeqüi més als interessos de qui la presta que als dels destinataris, i que poques empreses de formació, les més grans, monopolitzin la major part dels recursos, en detriment dels centres públics de formació, per als quals no es preveuen mesures de prioritització i dels centres sense ànim de lucre, que tenen menys capacitat per assumir requisits com que, almenys, el 40% del cost total de la formació sigui abonat un cop finalitzada l'acció formativa.

Altres elements negatius del nou model són la implantació del xec formació, un instrument que les comunitats autònomes podran utilitzar per formar les persones a l'atur. Les persones desocupades necessiten un itinerari professional personalitzat amb formació, però també amb altres accions ocupacionals per millorar les seves oportunitats de treball i no un xec amb el qual, individualment i sense orientació, podran realitzar un curs. Les dues experiències de xec formació a Europa han estat un fracàs: ús fraudulent, a Anglaterra, i retirada, a Suècia, perquè no garantia l'equitat d'accés.

El sistema de FPO es recentralitza, en la línia de les reformes legislatives del Partit Popular. S'intenten eliminar les competències de les autonomies en matèria de formació, la Fundació Tripartida passa a ser una fundació estatal que deixa de ser paritària, inclou les comunitats autònomes i garanteix la majoria de l'Estat; el Consell General del SEPE coordinarà el sistema, i es creen les estructures paritàries sectorials estatals, fruit de la negociació col·lectiva, però previstes per exercir les seves funcions des d'un àmbit estatal, lluny dels territoris on es generen

les necessitats formatives. A Catalunya, en el marc de l'Acord interprofessional de Catalunya (AIC) o en acords parcials que se'n derivin, impulsarem la creació d'una estructura paritària intersectorial de Catalunya, per realitzar les mateixes funcions a escala territorial.

Dilapidant la negociació col·lectiva

La formació sindical passa a anomenar-se "accions formatives adreçades a la capacització per al desenvolupament de les funcions relacionades amb la negociació col·lectiva i el diàleg social", i no es parla del dret a la formació de la representació legal dels treballadors i treballadores per exercir adequadament les funcions de representació col·lectiva que la Constitució espanyola els reconeix. Es determinarà anualment un compromís als pressupostos generals de l'Estat sense concretar-ne la quantia, els beneficiaris i la distribució. Així mateix, tot i que pugui semblar obvi, no s'explica que quedarà fora de la concurrència competitiva. Aquesta és una mostra més de la voluntat del Govern de dilapidar la negociació col·lectiva i la capacitat de la representació sindical als centres de treball.

El sistema de formació per a l'ocupació, durant els seus vint anys d'existència, ha permès que milers de treballadors i treballadores hagin accedit a la formació i que multitud d'empreses s'hagin beneficiat d'una major qualificació dels treballadors i treballadores. El paper de les organitzacions sindicals i patronals ha estat bàsic per impulsar la FPO. Tot i així, el sistema era millorable per adequar les qualificacions professionals a les necessitats del mercat de treball, però també per a la promoció professional i personal dels treballadors i treballadores. Malauradament, el nou model de FPO imposat pel Govern no garanteix la millora de la qualitat de la formació. La mercantilització que comportarà la concurrència competitiva, que qui millor coneix les necessitats formatives de treballadors i empreses estigui fora del sistema i que la formació de demanda sigui la gran aposta del sistema, sense control ni participació sindical ni condicions perquè les pimes hi puguin participar, no sembla la millor fórmula per millorar la qualitat de la FPO. ■ **Cristina Faciabén**

Nova edició de l'Escola d'Estiu de CCOO de Catalunya

El dies 9 i 10 de juliol tindrà lloc la 24a Escola d'Estiu de CCOO de Catalunya, que enguany es farà al Casal Pere Quart de Sabadell. En aquesta edició, l'escola d'estiu ens convida

a reflexionar i debatre al voltant dels reptes i les propostes del sindicat davant les noves realitats, tot molt lligat als continguts i debats del procés de l'Assemblea sindical oberta, que CCOO hem posat en marxa. L'escola tornarà a ser l'escenari on tindrà lloc el lliurament del Premi Aurora Gómez, a la lluita feminista en l'àmbit laboral.

11a edició de la UPEC

Els dies 1, 2 i 3 de juliol la sala d'actes de CCOO de Catalunya acull l'11a edició de la Universitat Progressista d'Estiu de Catalunya (UPEC).

Aquesta edició, que té com a lema "De la protesta a la proposta", serà inaugurada, entre d'altres, per Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya, i comptarà amb Iñaki Gabilondo per fer la conferència inaugural, que durà per títol "Qué hicimos, qué hemos de hacer".

En el programa d'aquesta edició està confirmada la participació com a ponents de Dolors Bramon, Gemma Calvet, Lluís Bassets, Joan Herrera, Miquel Iceta, Oriol Junqueras, Gemma Ubasart, Quim Arrufat, Joan Puigercós, Jordi Hereu, Imma Mayol, Rosa Calaf, Sergi Picazo, Josep Fontana, Adoración Guamán, Joan Manuel Tresserras, Xavi Domènech o Íñigo Errejón, entre d'altres.

Per a més informació, podeu consultar el web:

www.upec.cat

Descarrega't el nou carnet digital de CCOO de Catalunya

CCOO de Catalunya ha posat en funcionament un nou carnet digital que es pot instal·lar juntament amb una aplicació per a mòbils Android, iPhone i Windows Phone. A més de diversos continguts i serveis, incorpora la credencial per a les persones afiliades, així com tres noves credencials complementàries per als delegats i delegades sindicals, alumnat de l'escola de formació (Fundació Paco Puerto) i usuaris i usuàries del Gabinet Tècnic Jurídic.

D'aquesta manera, l'app pot funcionar en modalitat anònima per a qualsevol persona que la instal·li i, a més, pot incorporar el carnet per a les a persones que mantinguin una relació amb el sindicat com a persones afiliades, delegades, alumnes o usuàries del Gabinet Tècnic Jurídic.

Identificació de la persona afiliada

Instal·lar el carnet dins de l'app permet identificar-se com a afiliat o afiliada davant el sindicat per participar en assemblees i accedir als serveis propis, o per gaudir de descomptes en diversos establiments col·laboradors i serveis externs. També permet que els delegats i delegades es puguin acreditar en les visites a les empreses, en l'accés a les assemblees, en els processos congressuals, etc.

Els usuaris i usuàries amb carnet digital també poden accedir a informació més específica en funció del seu perfil, sector productiu, territori o empresa. Així, per exemple, la informació els apareixerà a l'app de manera personalitzada: el seu conveni, les notícies del seu sector productiu, del seu territori, de la seva empresa, etc.

La instal·lació del carnet permet identificar el dispositiu on s'instal·la i pot, així, enviar notificacions en funció dels interessos de cada persona usuària (notícies rellevants, publicacions de nous convenis, informació de nous cursos, noves publicacions, enquestes, ofertes, etc.).

A més, tenir identificat el dispositiu d'un usuari o usuària (afiliat o afiliada, delegat o delegada, etc.) ens permet efectuar enquestes i sondejos d'opinió adreçats a aquests col·lectius, amb la garantia que la resposta és única per a cada persona usuària. Així, es creen noves possibilitats de participació en les decisions del sindicat en els seus diferents àmbits.

A part del carnet, la nova aplicació del sindicat incorpora notícies (generals de CCOO de Catalunya, per sectors productius, per territori, per empresa o confederals de CCOO d'Espanya), assessorament (sindical, jurídic, per a immigrants, per a dones), convenis, formació (cursos de formació per a l'ocupació, formació per a adults, formació sindical), publicacions (revistes i butlletins digitals), vídeos, enquestes, locals i un sistema de missatgeria i notificacions.

Per instal·lar l'e-carnet conjuntament amb l'app podeu fer una foto al codi QR que acompanya l'article o accedir a la web www.ccoo.cat/carnet, on

podreu veure tota la informació de l'app, un vídeo de demostració i un apartat de suport tècnic. A continuació heu d'introduir la vostra adreça de correu electrònic en el formulari que hi ha. El sindicat us enviarà un correu amb les instruccions que us permetran descarregar l'app i instal·lar el carnet en una sola operació. Com a alternativa també podeu buscar l'aplicació a les botigues específiques de cada plataforma i, posteriorment, sol·licitar el carnet des d'un formulari equivalent que hi ha disponible dins l'app. ■

Continua la tendència a la baixa dels increments salarials en els convenis col·lectius

La Secretaria d'Acció Sindical i Política Sectorial de CCOO de Catalunya ha presentat un estudi sobre la negociació col·lectiva i sobre l'aplicació dels convenis, en el qual s'evidencia que els increments salarials previstos en els convenis col·lectius registrats a Catalunya el 2014 van patir una nova caiguda en relació amb l'any anterior, ja que van passar d'un augment mitjà del 0,79% al 0,66%.

Aquesta tendència s'observa des de l'aprovació de la reforma laboral del 2012, ja sigui a través de la pèrdua de la ultraactivitat, la inaplicació del conveni col·lectiu, la possibilitat de modificar substancialment les condicions de treball o el registre de pròrrogues sense efectes econòmics, que contribueixen a aconseguir pressionar a la baixa els salaris.

L'informe posa de manifest que la inflació negativa del 0,7% a Catalunya ha compensat part de la pèrdua del poder adquisitiu, però amb això no n'hi ha hagut prou perquè els treballadors i treballadores poguessin recuperar la capacitat de compra que tenien els seus sous de l'any 2012.

A Catalunya, el 2014, es van registrar en total 12 convenis col·lectius més respec-

te dels que s'havien registrat el 2013. Això significa que hi ha hagut 121.069 persones més amb les seves condicions laborals regulades per un conveni col·lectiu que les existents fa dos anys.

D'altra banda, la negociació col·lectiva catalana, en l'últim trimestre del 2013, constava de 37 convenis col·lectius dels quals 19 han aconseguit un acord mitjançant la negociació. La jornada laboral pactada en els convenis ha baixat en 9,67 hores anuals i se situa ara en 1.733,47 hores en total.

L'increment salarial mitjà acordat en els convenis és del 0,56% en l'àmbit autonòmic, però gairebé un 10% dels assalariats a Catalunya van renovar el 2014 els convenis automàticament sense increment salarial.

Un dels elements que cal destacar és que la llei permet no aplicar els convenis en els apartats, per exemple, de jornada de treball, horari i distribució del temps, sistema de remuneració o millores voluntàries a l'acció protectora de la Seguretat Social. Per tant, les empreses tenen a l'abast la inaplicació dels convenis col·lectius, que enguany s'ha vist reflectida en la renovació automàtica dels convenis i, per tant, en la congelació salarial.

En resum, les inaplicacions dels convenis col·lectius van afectar, a Catalunya, 257 expedients, 9.992 treballadors i treballadores. La major part d'aquests expedients d'inaplicació van correspondre a la quantia salarial i van afectar 8.387 treballadors i treballadores, molts d'empreses sense representació sindical, i en més de 50 casos la solució que es va prendre va ser tancar l'empresa. ■

La inflació negativa del 0,7% a Catalunya ha compensat part de la pèrdua del poder adquisitiu

Volem un nou Acord interprofessional de Catalunya

CCOO ha signat juntament amb la UGT i les patronals CEOE i CEPYME un nou acord a escala estatal per a la negociació col·lectiva dels anys 2015, 2016 i 2017, que dona prioritat a l'ocupació de qualitat, fa guanyar poder adquisitiu als salaris i enforteix els convenis col·lectius.

Les diverses reformes laborals dels darrers anys han rebaixat els sous i han empitjorat les condicions laborals regulades pels

convenis col·lectius. A més, les empreses han pogut acomiadar de manera més fàcil i sense pagar tantes indemnitzacions i han fet que els nous contractes siguin més precaris i tinguin menys drets.

Per revertir aquesta situació, més enllà d'aconseguir la derogació de les reformes laborals, ens proposem començar a capgirar la política de devaluació salarial i garantir la vigència i l'eficàcia dels convenis col·lectius.

CCOO de Catalunya apostem des de fa anys per un marc català de relacions laborals que permeti desenvolupar i millorar les relacions laborals per adaptar-les a les condicions econòmiques i socials de Catalunya. És per això que reclamem a les organitzacions empresarials catalanes (Foment i Pimec) un acord de negociació col·lectiva que afecti tots els convenis que es negocien a Catalunya. ■

Massiva protesta contra el TTIP a Barcelona

Gran èxit de participació en la manifestació del passat 18 d'abril a Barcelona contra el TTIP, l'Acord transatlàntic de comerç i inversió que negocien a porta tancada la Unió Europea i els Estats Units, que pretén crear una zona de lliure comerç eliminant aranzels i desregulant les normes i els estàndards existents. Aquest acord amenaça els nostres drets i les nostres condicions com a treballadors i treballadores, i també com a consumidors i consumidoras i com a ciutadans i ciutadanes.

La protesta, sota el lema "Les persones i el planeta, abans que el capital", va comptar amb la participació de milers de perso-

nes i va transcórrer des de davant de l'oficina de la UE, al passeig de Gràcia, fins a la plaça de Sant Jaume. La manifestació havia estat convocada a diverses ciutats europees per la campanya internacional "No al TTIP" amb el suport dels sindicats.

Cal destacar la nombrosa representació de CCOO a la manifestació de Barcelona, en la qual el sindicat va deixar clar que dir "No al TTIP" és avui una prioritat per als treballadors i treballadores de Catalunya i de tot Europa, ja que aquest tractat, a més de ser opac i antidemocràtic i qüestionar-se la sobirania dels nostres governs, és un perill per als drets dels treballadors i treballadores. ■

Avancem junts

El Port de Barcelona posa al teu abast la xarxa logística i de serveis més avançada. Perquè disposa de prop de 100 línies regulars que el connecten amb 300 ports dels 5 continents, 30 terminals de mercaderies especialitzades, terminals marítimes interiors repartides per la península Ibèrica i el sud de França i connexió ferroviària amb Europa amb l'ample de via internacional.

Tot això, sumat al segell de qualitat Efficiency Network o a la darrera ampliació per arribar a una capacitat de moviment de 5 milions de contenidors anuals, fa del Port un *hub* que no para de créixer i que ens fa avançar junts.

Port de Barcelona, el primer *hub* logístic del sud d'Europa.

Port de Barcelona

Veïnatge mediterrani

Mentre s'apunta a reforçar la política de salvament i crear una política comuna d'asil, es pretén, al mateix temps, finançar el control de fronteres a països tercers i es parla d'identificadors biomètrics i petjades digitals

Gaudir d'un bon veïnatge sempre requereix un compromís, també quan en lloc d'un pati de llums comparteixes un mar tan ample com el Mediterrani. Tot i així, la Unió Europea sembla que fins ara ha viscut d'esquena als seus veïns i veïnes. Els darrers 15 anys hi han mort ofegades, al Mare Nostrum, 22.000 persones, i el 2014 van ser, segons l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats (ACNUR), 3.419 persones les que van haver de pagar amb la seva vida l'aventura de buscar refugi o asil al nostre continent. Les decisions polítiques s'han pres a cop de tragèdia, i la darrera tragèdia, en la qual van morir més de 800 persones, va forçar, finalment, que hi hagués una reacció, primer del Consell, després, del Parlament, i, finalment, de la Comissió Europea. En la comunicació "Una agenda europea de migració", la Comissió presentava les línies mestres d'una estratègia que vol posar fi a tanta misèria.

Davant la urgència, la Comissió va marcar unes prioritats i va diferenciar entre les mesures que requerien una acció immediata, més encara amb l'estiu per davant, i d'altres que proposa com a pilars d'una estratègia integral. El nombre de refugiats i refugiades previst per la UE al contingent d'emergència és només de 20.000, una xifra molt baixa, especialment si la comparem amb el milió llarg de persones acollides al Líban (4,5 milions d'habitants per 500 milions la UE), però, fins i tot així, va comportar fortes tensions a l'hora de fixar els criteris de redistribució a escala europea. Sembla ser que l'alè de l'extrema dreta es fa sentir a tot Europa i molts governs prefereixen centrar la política de migració en la política de seguretat i fronteres, sense adonar-se que així cedeixen la iniciativa política al populisme i deixen desemparats els més vulnerables.

També l'estratègia a mig termini, tot i la seva perspectiva integral, porta l'empremta de l'interès i de la correcció política. Si bé s'expressa la voluntat d'atacar els orígens de la migració, es posa l'èmfasi a millorar la gestió del *retorn* dels immigrants. Mentre s'apunta a reforçar la política de salvament i crear una política comuna d'asil, es pretén, al mateix temps, finançar el control de fronteres a països tercers i es parla d'identificadors biomètrics i petjades digitals. La nova estratègia de migració no respon a la voluntat de fer front a la misèria i la precarietat, sinó que situa la migració com una oportunitat per satisfer la manca de treballadores i treballadors qualificats i augmentar així la competitivitat en el mercat global. És el que és propi del mal veí. En lloc de preocupar-se d'allò que comparteix, se centra en la seva balança comercial i a aprofitar-se de la feblesa dels altres. ■ **Ricard Bellera**

Informar-se és protegir-se: una guia per treballar a Alemanya

El passat mes d'abril, en el marc de la jornada "Bona feina a Alemanya?" —que va organitzar la Secretaria d'Internacional, Migracions i Cooperació de CCOO de Catalunya i que va comptar amb la presència de Doro Zinke, secretària general de la Confederació Sindical Alemanya (DGB) de Berlín-Brandenburg— es va presentar l'estudi *L'emigració espanyola a Alemanya: entre l'exclusió i la inclusió*, del sociòleg Miguel Montero, que posa de manifest les dificultats per les quals passen moltes de les persones que han decidit cercar una oportunitat laboral en aquest país europeu i la importància d'una adequada preparació per garantir l'èxit d'aquesta aposta migratòria.

En aquest sentit, en el marc de la mateixa jornada es va presentar la guia *Informarse es protegerse. Una guía para trabajar en Alemania*. Aquesta publicació ha estat el resultat de la col·laboració de la DGB, de l'ambaixada d'Espanya a Berlín i de les confederacions sindicals d'UGT i de CCOO.

Aquesta guia s'adreça a les persones interessades a treballar a Alemanya per garantir-los que aquesta aposta personal es dugui a terme de la manera més adequada i amb el coneixement dels seus drets i de l'entorn social i laboral del país de destinació.

La versió catalana de la guia, que només s'ha editat en format digital, ha comptat amb el suport de la Direcció General d'Immigració de la Generalitat de Catalunya. ■ **Carles Bertran i Bruguera**

Informarse es protegerse. Una guía para trabajar en Alemania.

Aquesta publicació ha estat el resultat de la col·laboració de la DGB, de l'ambaixada d'Espanya a Berlín i de les confederacions sindicals d'UGT i de CCOO.

Aquesta guia s'adreça a les persones interessades a treballar a Alemanya per garantir-los que aquesta aposta personal es dugui a terme de la manera més adequada i amb el coneixement dels seus drets i de l'entorn social i laboral del país de destinació.

La versió catalana de la guia, que només s'ha editat en format digital, ha comptat amb el suport de la Direcció General d'Immigració de la Generalitat de Catalunya. ■ **Carles Bertran i Bruguera**

CCOO denuncia que el veritable full de ruta del Govern de CiU és el desmantellament del sistema sanitari públic

Les protestes en defensa de la sanitat pública s'han anat consolidant en els darrers anys al mateix temps que les retallades de la Generalitat en el pressupost de salut. En els darrers tres anys aquest pressupost s'ha reduït en 1.585 milions d'euros. CCOO considera que aquesta important reducció juntament amb diferents accions privatitzadores de serveis sanitaris estan portant al desmantellament del sistema sanitari públic de Catalunya. Aquest és el veritable full de ruta del Govern de Convergència i Unió.

CCOO, juntament amb altres organitzacions socials, fa temps que denuncia les accions del Govern de la Generalitat, i del Departament de Salut en concret, que van clarament encaminades a desmantellar el sistema sanitari públic. Els treballadors i treballadores de la salut han anat patint durant els darrers anys una profunda precarització en les seves condicions laborals, amb baixades de salari i de drets i augments de jornada laboral i de càrregues de feina desmesurats. Aquesta situació ha conviscut amb una disminució preocupant de la qualitat assistencial, amb un augment de les llistes d'espera i amb col·lapses continuats dels serveis d'urgències.

Paral·lelament a aquest deteriorament de l'atenció sanitària pública, el Govern de la Generalitat s'ha dedicat a impulsar accions i processos privatitzadors del sistema que mostren que la seva veritable intenció és posar la sanitat pública en mans del negoci privat. Per tot plegat, CCOO ha presentat una queixa al Síndic de Greuges de Catalunya.

Atac als drets laborals i reduccions de plantilla

La baixada de salaris, la retallada de drets laborals i l'augment de les jornades i de les càrregues de feina als professionals de la sanitat pública han anat lligats, en els darrers cinc anys, a una reducció espectacular del nombre de treballadors i treballadores a l'Institut Català de la Salut (ICS) i a la Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública (XHUP). Concretament a l'ICS, la reducció de la plantilla ha estat de 5.659 persones entre el 2010 i el 2014. Fa anys que no es cobreixen els llocs de treball que queden vacants o que són necessaris per cobrir adequadament el servei, ja que no es convoca cap oferta pública d'ocupació en aquest sector. I quan es contracta algú es fa de manera precària, temporal i moltes vegades a temps parcial.

Les retallades estan portant cap a un descens de la qualitat de l'assistència sanitària i també a una pèrdua de seguretat per als

La creació d'organismes de gestió privada a Lleida o a les Terres de l'Ebre, projectes per vendre dades de pacients de la sanitat pública a entitats privades o permetre l'activitat sanitària privada en establiments públics, mostren de manera evident la veritable intenció del Govern català: oferir la sanitat pública al negoci privat

pacients. La Generalitat destinarà aquest any a la salut de cada ciutadà de Catalunya 1.120 euros, que és el mateix que hi destinava l'any 2006. Això és del tot insuficient si tenim en compte que els preus dels productes sanitaris s'han apujat considerablement, amb un augment de l'IVA, que ha passat del 10% al 21%. Aquesta circumstància està comportant situacions de col·lapse a les urgències o un augment de les llistes i dels temps d'espera per a intervencions quirúrgiques o visites a especialistes. La Generalitat, fins i tot, està derivant pacients de la sanitat pública a centres privats.

Privatització de la sanitat pública

La Federació de Sanitat de CCOO s'oposa frontalment a les accions que està duent a terme el Govern de la Generalitat que van clarament encaminades a desmantellar el sistema sanitari públic. La creació d'organismes de gestió privada a Lleida o a les Terres de l'Ebre, projectes per vendre dades de pacients de la sanitat pública a entitats privades o permetre l'activitat sanitària privada en establiments públics, mostren, de manera evident, la veritable intenció del Govern català: oferir la sanitat pública al negoci privat.

Moltes accions i variats projectes del Departament de Salut de la Generalitat arreu del territori defineixen el seu full de ruta privatitzador de la sanitat pública catalana.

És el cas de la creació del consorci sanitari de Lleida, que fragmentaria l'Institut Català de la Salut i obriria la porta a iniciatives privades amb ànim de lucre. A més serviria per crear nous ens

amb els corresponents consells d'administració i òrgans de direcció que farien més gran i ineficient l'estructura administrativa del país. La insistent oposició de la ciutadania de Lleida i el rebuig majoritari del Parlament ha paralytitzat provisionalment la creació d'aquesta absurditat. Però el Govern no sembla tenir la intenció de retirar el projecte, desobeint fins i tot la cambra catalana.

En la línia del consorci de Lleida, la Generalitat està impulsant altres consorcis sanitaris, clarament privatitzadors. És el cas de les Terres de l'Ebre i també de l'Hospital Clínic de Barcelona, on els estatuts no preveuen el principi d'universalitat i gratuïtat, mentre parlen expressament dels principis rectors de l'òrgan de govern, que són la rendibilitat, l'economia i la productivitat. CCOO ha presentat al·legacions a la creació d'aquest consorci.

Però, a més, el Govern vol posar en marxa el projecte VISC+, amb el qual pretén vendre les dades dels pacients de la sanitat pública a entitats privades. I també va crear l'anomenada instrucció 5/2015, que pretenia regular l'activitat privada als establiments sanitaris d'utilització pública de Catalunya, inclosos a l'Institut Català de la Salut. Aquesta instrucció també ha estat aturada provisionalment. Aquest paquet de projectes és tota una declaració d'intencions del Govern de Convergència i Unió que està topant amb una forta oposició ciutadana, sindical i dels professionals de la salut.

Entra al Parlament la ILP contra els desnonaments i la pobresa energètica

Les entitats i organitzacions adherides a la ILP Habitatge, contra els desnonaments i la pobresa energètica, entre les quals es troba CCOO de Catalunya, van lliurar al Parlament a finals de maig, les 143.380 signatures recollides, xifra que supera amb escreix les 50.000 signatures necessàries perquè la ILP sigui tramitada al Parlament. Coincidint amb l'acte del Parlament, es va posar en marxa l'anomenat "Comptador de la vergonya" a la portada del web www.ilphabitatge.cat, on es van sumant els 43 desnonaments i 443 talls de subministrament que es produeixen cada dia mentre la ILP sigui al Parlament en espera de ser aprovada. ■

Petició de destitució del conseller Boi Ruiz

CCOO de Catalunya, així com les organitzacions que conformen la Marea Blanca, han reclamat la reprovació i la destitució del conseller de Salut, Boi Ruiz. Així ho van fer en la concentració que va tenir lloc el passat 9 de maig a la plaça de Sant Jaume de Barcelona. Els convocants van recordar la bateria d'atacs a la sanitat pública: tancament de plantes i serveis amb les conseqüències de llistes d'espera, col·lapses a urgències, precarietat laboral i derivació de pacients de la sanitat pública a centres privats que fan negoci amb la salut. I van recordar les detencions en relació amb el cas Innova, que posen en evidència el grau de corrupció dels experiments de l'actual sistema sanitari català.

En els darrers anys, els serveis d'atenció primària, els hospitals de propietat i gestió pública, i els concertats sense ànim de lucre han vist retallat el seu pressupost entre el 16 i el 20%. En canvi, els hospitals privats concertats amb ànim de lucre han vist incrementats els diners públics que reben en un 78%. L'escenari de privatització del nostre model sanitari es van consolidant a Catalunya.

La pressió ciutadana i dels treballadors i treballadores de la salut està frenant les intencions del Govern de la Generalitat de desmantellar el nostre sistema sanitari públic. Però no és suficient i, per tant, la lluita ha de continuar. La sanitat pública catalana està afectada per dos virus molt agressius: les retallades i les privatitzacions. Per això, CCOO, al costat de la ciutadania i dels professionals de la salut, està lluitant per la defensa d'una sanitat que ha de ser 100% pública, universal i de qualitat. ■ **Emili Rey**

Un informe de CCOO adverteix del creixement de les desigualtats al nostre país

La crisi ha comportat un ajustament important de la renda distribuïda a l'economia espanyola, però amb efectes molt desequilibrats: perden els assalariats, perden els autònoms, perden els béns i els serveis públics i guanyen les empreses i les rendes de la propietat

Amb el títol "Evolució de la distribució de la renda a Espanya i a l'eurozona amb una aproximació de la situació a Catalunya. 2007-2013", el Centre d'Estudis i Recerca Sindicals (CERES) de CCOO de Catalunya va presentar, el mes de maig, un nou informe que adverteix sobre el creixement de les desigualtats al nostre país.

L'informe intenta avançar en l'anàlisi de les desigualtats, tot concentrant-se en l'evolució del repartiment de la renda primària sorgida del procés productiu per a Espanya i l'eurozona, amb les darreres dades disponibles fins a l'any 2013, i fa una aproximació per a Catalunya.

Entre els anys analitzats, 2007-2013, s'observa que la crisi ha comportat un ajustament important de la renda distribuïda a l'economia espanyola, però amb efectes molt desequilibrats: perden els assalariats, perden els autònoms, perden els béns i els serveis públics i guanyen les empreses i les rendes de la propietat. Detec-tem que l'ajust es concentra en les rendes del treball mentre s'incrementen de forma extraordinària les rendes del capital.

Les rendes dels assalariats i assalariades pateixen un ajustament de 30.853 milions d'euros, una caiguda del 5,9%, més intensa que la del conjunt de l'economia. Cau el poder adquisitiu dels treballadors i treballadores per la disminució de les remuneracions netes i de les cotitzacions socials, conseqüència de la devaluació salarial provocada per la reforma laboral (els salaris han crescut per sota dels increments de productivitat) i la caiguda de l'ocupació.

Les rendes mixtes del treball autònom, amb un ajust de 24.900 milions d'euros, cauen el 18,6%. Hem de tenir en compte que hi ha hagut un retrocés del nombre de persones que reben aquest tipus de renda. El saldo de rendes del sector públic, que posteriorment reverteix sobre l'economia i les llars en forma de serveis i béns públics, també es redueix notablement: 19.914 milions d'euros menys, un retrocés del 15,4%.

Augment de les rendes del capital

Per contra, aquestes caigudes han anat acompanyades d'un augment del 23,6% de les rendes del capital, 62.934 milions d'euros més, i el seu pes en la distribució de la renda creix. Augmenten les rendes empresarials no distribuïdes o les rendes de la propietat en mans d'una part de les llars vinculades a la propietat de les empreses. Amb aquest creixement de la renda no distribuïda neta de les empreses, sumat a la reducció de la inversió i la caiguda de l'impost de societats, les empreses han obtingut recursos, que han utilitzat, sobretot, per reduir càrrega d'endeutament i/o augmentar les provisions.

És a dir, en relació amb l'increment de les rendes del capital, augmenten les que es queden a les empreses, les distribuïdes a una part de les famílies (vinculades a la propietat de les empreses) i també les imputades als habitatges principals de propietat.

Les dades a Espanya ens ensenyen una distribució molt desigual dels esforços, cosa que, en canvi, no succeeix a l'eurozona.

Empobriment de la població

A Espanya, conjuntament amb Grècia, Irlanda i Portugal, l'impacte de la crisi ha implicat un empobriment de la població. Si comparem la renda per càpita espanyola en relació amb l'eurozona, tenim que ha passat de significar el 82,2% l'any 2007, al 74,9% l'any 2013. A l'eurozona les rendes del capital han tingut un creixement més moderat que el conjunt de rendes de l'economia i perden pes relatiu en la distribució de la renda; aquesta reducció és especialment destacada en les sis economies més riques: Holanda, Àustria, Finlàndia, Alemanya, Bèlgica i França.

Seguint amb les diferències respecte a l'economia espanyola, el saldo de les rendes de les administracions públiques a l'eurozona té un creixement més intens que en el conjunt de l'economia i guanya pes en la distribució de la renda; a més, comparativament, les rendes salarials a l'eurozona també han millorat el seu pes en la distribució de la renda. Les dades que tenim de Catalunya són limitades, però suggereixen un comportament similar al d'Espanya, si bé podríem deduir que la pèrdua de les rendes salarials és lleugerament superior a la del conjunt de l'Estat. ■

ILP per l'establiment d'una prestació d'ingressos mínims en l'àmbit de protecció de la Seguretat Social

El passat 21 d'abril es va presentar a la Mesa del Parlament espanyol una proposta d'iniciativa legislativa popular (ILP) per a l'establiment d'una prestació d'ingressos mínims en l'àmbit de protecció de la Seguretat Social.

La crisi i l'atur han fet créixer de forma exponencial la pobresa. La prolongació de la desocupació ha fet disparar la desprotecció per atur, que ja supera el 45% del total d'aturats i aturades.

En aquest escenari, es fa imprescindible que l'Estat estableixi una nova prestació d'ingressos mínims per a les persones que, tot i voler treballar, no poden fer-ho i no disposen de recursos que els permetin viure amb dignitat i, als quals, els actuals instruments de protecció no donen resposta.

Atendre necessitats essencials

L'objectiu és que la prestació asseguri uns recursos mínims per atendre les necessitats essencials de les persones beneficiàries i els seus familiars a càrrec. Es calcula que més de 266.000 persones a Catalunya podrien accedir a aquesta prestació.

La seva quantia serà el 80% de l'Iprem (426 € el 2015) i s'incrementarà per cada menor o familiar a càrrec. Per a ser beneficiari caldrà tenir entre 18 i 65 anys; residir legalment en territori espanyol i haver-ho fet de forma ininterrompuda 6

L'objectiu és que la prestació asseguri uns recursos mínims per atendre les necessitats essencials de les persones beneficiàries i els seus familiars a càrrec. Es calcula que més de 266.000 persones a Catalunya podrien accedir a aquesta prestació

mesos abans de la sol·licitud, excepte si s'és víctima de tracta d'éssers humans o de violència de gènere; estar inscrit com a demandant d'ocupació; no poder accedir a prestacions per atur, i no disposar d'ingressos superiors al 75% de l'SMI (486 € el 2015), en funció del nombre de membres de la unitat familiar, excloses les prestacions familiars no contributives i les prestacions per atenció a la dependència o ajuts a la infància.

Es tracta d'una prestació de drets subjectiva, emmarcada en el nivell no contributiu de la Seguretat Social. El seu finançament

serà via impostos i mitjançant els pressupostos generals de l'Estat.

Durà mentre es mantinguin les situacions que han donat accés a la seva percepció i serà incompatible amb prestacions de la Seguretat Social contributives i no contributives amb les excepcions exposades anteriorment i amb la feina, tot i que podrà determinar-se la possibilitat de compatibilitzar prestació i feina.

Aquesta prestació ha de ser un reforç d'aquelles ja existents, com en el cas de Catalunya, la renda mínima d'inserció i, en cap cas, la seva substitució o minoració.

I la renda garantida de ciutadania a Catalunya

Des de CCOO de Catalunya continuem exigint que a casa nostra es faci realitat la renda garantida de ciutadania (RGC) com a resposta a la pobresa i la manca de recursos. El Parlament té pendent debatre sobre la ILP promoguda pel nostre sindicat i que va aconseguir més de 120.000 signatures.

La prestació a escala estatal és absolutament compatible amb la RGC, ja que en cas que es fessin realitat ambdues prestacions, serien complementàries i els ciutadans i ciutadanes de Catalunya tindrien garantides rendes equivalents a la que resultés de major quantia. ■ **Cristina Faciaben**

28 de Maig, Dia Internacional d'Acció per la Salut de les Dones

Enguany, la commemoració del 28 de Maig s'ha fet en un context difícil. Per molt que proclamin que s'està sortint de la crisi, el cert és que l'atur segueix colpejant i que les desigualtats han augmentat un 40% entre la franja de població més rica i la franja més pobre, i això té costos evidents per a la salut.

Les dones, el jovent i la població emigrant són les més perjudicades. Hi ha, però, altres situacions de vulnerabilitat: dones que pateixen violència masclista, diversitat funcional, diver-

sitat sexual, de gènere, d'ètnia, d'origen, de treball..., i els serveis públics, en lloc de pal·liar aquestes desigualtats, s'han retallat. A més, també s'han anul·lat drets.

És en aquest marc que la Secretaria de la Dona i Cohesió Social i la Federació de Sanitat de CCOO de Catalunya van organitzar i celebrar un acte el dia 28 de maig, sota el lema "Sense discriminació, salut per a totes", per exigir un sistema de salut públic, universal, gratuït i de qualitat. ■

CCOO continua sent la força més votada malgrat la disminució de plantilles i delegats

Ens trobem al mig del procés de concentració de les eleccions sindicals a Catalunya, el qual es tancarà a finals d'aquest 2015, i CCOO de Catalunya segueix guanyant les eleccions sindicals.

En aquests mesos, en què s'han renovat, o s'han de renovar, els delegats i delegades a milers d'empreses i centres de treball del nostre país, ens trobem que els efectes de la crisi també han arribat a les eleccions: ja sigui per les disminucions de plantilles o pels tancaments d'empreses, el nombre de delegats i delegades a Catalunya ha disminuït un 11%.

Malgrat les dades anteriors, cal valorar molt positivament que allà on efectivament es poden fer eleccions, CCOO les guanyem, millorant els resultats de fa quatre anys i entrant a empreses on érem absents, bé perquè no tinguéssim representació anterior o bé perquè aquesta representació correspongués íntegrament a altres sindicats.

Aquestes dades demostren que CCOO de Catalunya segueix sent el primer sindicat i la referència per als treballadors i treballadores de Catalunya gràcies, en gran part, a la tasca que els delegats i delegades escollits a les candidatures de CCOO desenvolupen, al costat dels seus companys i companyes, a les empreses i als centres de treball d'arreu del territori.

Cal continuar amb la renovació i la iniciació de nous processos electorals per tal de fer arribar la força dels treballadors i treballadores organitzats al màxim d'empreses, garantint una tasca constant de totes les organitzacions del sindicat, animant companyes i companys a presentar-se a les candidatures de CCOO per seguir, així, sent la primera força sindical de Catalunya. ■

El servei assegurador de

A la teva assegurança de Cotxe, Moto o Scooter

La nostra diferència:

Qualitat, preu i compromís social

- Primer grup assegurador certificat en **gestió ètica i solidària**: segell EthSI.
- Invertim **sense ànim especulatiu** i amb criteris ètics.
- **Fons de Solidaritat** per a clients i organitzacions benèfico-socials.
- Garantia gratuïta de protecció d'assegurances per **desocupació**.
- **24 milions** de clients a Europa avalen la nostra forma d'entendre l'assegurança.

I també a la teva
assegurança de **VIDA**
6 Mesos Gratis

Informa't al teu sindicat o als telèfons:
901 500 400 / 93 496 47 97
www.atlantis-seguros.es

Promocions "Mesos Gratis" vàlides fins al 31.07.15. Pots consultar les condicions de les promocions a www.atlantis-seguros.es, o a les nostres oficines.

La conflictivitat laboral mostra que la crisi no ha acabat per als treballadors

Per molt que diguin que la crisi és cosa del passat o que ens trobem al començament de la recuperació econòmica, la veritat és que aquesta tan anunciada "recuperació" no la perceben els treballadors i treballadores del nostre país. Les desigualtats creixents, l'atur col·locat en taxes insostenibles i la conflictivitat a les empreses desmenteixen aquesta eufòria.

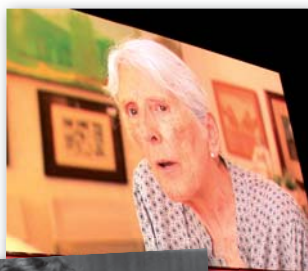
A **Correos** s'ha portat a terme un reeixit procés de mobilització, amb aturades parcials i tres vagues generals, per exigir un conveni col·lectiu que reculli un increment salarial després d'anys de congelació i retallades i la garantia de la conversió dels treballadors i treballadores eventuais en fixos. CCOO també exigeix al Govern que assegurí i es comprometí amb el servei postal públic, dotant-lo de les inversions necessàries.

A **General Cable**, CCOO rebutja l'ajust plantejat per l'empresa, que pretén retallar 290 llocs de treball a les plantes catalanes, una xifra que representa un terç de la plantilla que té a Catalunya i que afecta les plantes d'Abrera (128), de Manlleu (140) i de Montcada i Reixac (10) així com les oficines centrals de Barcelona (15).

CCOO considera inadmissibles i intolerables les propostes de la direcció de **CaixaBank**, que ha plantejat l'acomiadament de 750 persones via ERO, la mobilitat geogràfica de 300 persones més i la rebaixa salarial mitjançant la supressió de l'ajut per a fills per a la plantilla actual i futura. Per CCOO és contradictori que parlin d'excedents de plantilla quan s'estan fent infinitat d'hores extres —gratuites— i quan el que és evident és la manca de plantilla en diversos territoris, i planteja que cal donar continuïtat als processos de prejubilacions a tots els territoris a més d'efectuar les contractacions que es necessitin per cobrir els dèficits existents. ■

CCOO lamenta la mort de Conxita Vila, Jordi Joan Santolària i Xavier Vinader

En els darrers mesos, CCOO de Catalunya ha perdut tres importants persones vinculades al sindicat en algun moment de les seves vides: Conxita Vila, Jordi Joan Santolària i Xavier Vinader.

Conxita Vila era un gran lluitadora i va treballar com a assistenta social a la Maquinista i a Seat. Va ser fundadora de Comissions Obreres de Seat i també va participar a la reunió de Sant Medir el 20 de novembre del 1964, on es va fundar CCOO de Catalunya. La Conxita va ser detinguda pel seu compromís sindical.

El passat 2 de maig també va morir l'exdirigent del sindicat **Jordi Joan Santolària**. L'any 1978, amb només 28 anys, va ser escollit responsable de Finances de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya després del primer congrés del sindicat. S'havia afiliat a CCOO l'any 1974 i va ser membre fundador del Gabinet Tècnic Jurídic.

També ens ha deixat, amb 68 anys, el periodista **Xavier Vinader**, que estava molt lligat al moviment obrer i que durant la Transició va escriure diversos reportatges en profunditat sobre temes intocables, com l'exèrcit, l'extrema dreta o el terrorisme, que el van fer patir més de 30 processos judicials, inclòs un consell de guerra.

Mai els oblidarem!

ESPORT A PEU DE PLATJA

A més de prendre el sol i jeure a la sorra, el litoral de la Costa de Barcelona t'ofereix un gran ventall de propostes per aprofitar activament el teu temps lliure. A les platges i als ports esportius pots practicar-hi esports com el caiac, el surf de vela o la vela. I molt a prop trobaràs magnífiques instal·lacions on podràs jugar a futbol, voleibol i bàsquet, nedar o fer atletisme. L'aposta per l'esport és tan forta que tres municipis del litoral han aconseguit esdevenir destinacions de turisme esportiu (DTE). Ja saps quins són?

Castelldefels és un dels tres municipis distingits amb la marca de destinació de turisme esportiu per l'alta qualitat dels seus recursos i serveis esportius. L'Agència Catalana de Turisme valora especialment les seves instal·lacions per practicar rem i piragüisme en aigües tranquil·les i considera que el Canal Olímpic de Catalunya és un lloc de primer nivell on esportistes d'elit i professionals poden preparar-se físicament amb les màximes garanties. Però també està obert a amateurs, així que agafa el vestit de bany i ves-te'n cap a Castelldefels a passar el dia!

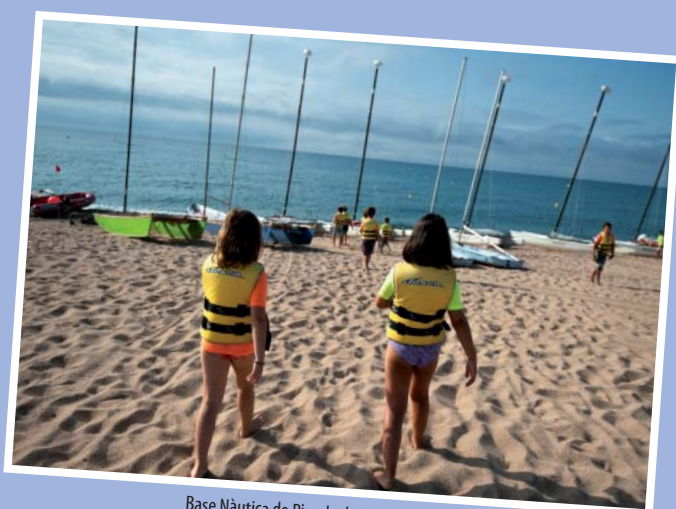
La certificació DTE també la té, orgullosa, Santa Susanna. La bonica població del Maresme està encantada que es reconegui el seu paquet d'activitats, serveis i establiments per a la pràctica de l'esport, i, més concretament, l'esforç del municipi per promocionar el ciclisme, la vela lleugera, el futbol i la resta d'esports col·lectius. Les nombroses vies locals exemptes de trànsit et semblaran un paradís si ets amant del ciclisme de carretera, mentre que si ets aficionat a la BTT gaudiràs de molts moments de felicitat esportiva recorrent els itineraris senyalitzats que recorren per les muntanyes del Corredor i del Montnegre.

Una altra localitat turística del Maresme que ha obtingut el seu segell DTE és Calella, i ho ha aconseguit principalment per no tenir por dels grans reptes. Les aigües del Mediterrani i les carreteres de la Serralada del Litoral acullen esforços esportistes, molts d'ells estrangers, atrets pel prestigi de les mitges maratons i els triatlons de llarga distància que s'organitzen en aquest racó envejable de la Costa de Barcelona. Vols unir-t'hi?

A les comarques de l'interior de Barcelona també hi ha una pila d'activitats per als amants dels esports a l'aire lliure. Al web de Barcelona és molt més de la Diputació de Barcelona, hi són totes!

Platja del Varador, a Mataró ©: Josep Cano / Diputació de Barcelona

Base Nàutica de Pineda de Mar ©: Josep Cano / Diputació de Barcelona

<http://www.barcelonaesmoltmes.cat/>

 www.facebook.com/BarcelonaEsMoltMes

 [@bcnmoltmes](https://twitter.com/bcnmoltmes)

Nou local de CCOO a Igualada

Després de la fusió que va configurar la nova unió intercomarcal amb el Baix Llobregat, l'Alt Penedès i el Garraf, el 7 de maig es va inaugurar el nou local de CCOO a Igualada (pg. de Mossèn J. Verdagué, 50). Al senzill acte, hi van assistir més de cent companyes i companys, i van tenir lloc les breus intervencions d'Alfonsa Santiesteban, secretària comarcal; Toni Mora, secretari general intercomarcal; Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO Catalunya, i l'alcalde de la ciutat, Marc Castells. També van acompanyar-nos representants de tots els partits d'esquerres de la ciutat i amics i amigues d'entitats socials i veïnals. Un local obert, amb visió col·laborativa, estètica renovada, un local base per al sindicalisme de classe d'ara i que honora anys de lluita i lluitadores i lluitadors de la comarca, un local que calia per al primer sindicat de l'Añoia i els nostres més de 1.500 afiliats i afiliades. ■

Tensa espera pel futur d'Indox de Tàrraga

Els treballadors i treballadores de l'antiga Indox de Tàrraga continuen mobilitzats per salvar els seus llocs de treball, greument amenaçats. Durant aquests mesos hi ha hagut dues manifestacions i, paral·lelament, negociacions a totes bandes per intentar donar sortida a aquesta situació. Però la solució encara és lluny, i mentre s'espera un soci inversor que mantingui el màxim nombre de treballadors i treballadores, ja s'ha hagut d'acomiadar la meitat de la plantilla perquè l'administrador concursal no pot pagar les nòmines.

El jutge va marcar un termini perquè les empreses que estiguessin interessades a adquirir Indox poguessin presentar les seves ofertes, així com un barem per poder prendre la millor decisió. D'aquestes condicions destaca l'alta puntuació que el jutge donava a l'oferta que subrogués els treballadors i treballadores o a la que donés feina a més part de la plantilla de l'antiga Indox.

El dia 15 de maig es van fer públiques les ofertes, i n'hi havia dues, però cap va satisfer ni les aspiracions dels treballadors i treballadores ni les del jutge, que ha decidit ampliar el termini fins al juliol, ja que hi ha alguna altra empresa interessada que no havia pogut presentar la documentació a temps. ■

Confiem que, després de més d'un any de lluita, aviat es puguin donar bones notícies sobre la continuïtat de l'empresa

Èxit de la negociació i la mobilització a Autobusos de Lleida

El mes d'abril, el Comitè d'Empresa d'Autobusos de Lleida, en el qual CCOO té la majoria, va convocar diversos dies de vaga, a causa de l'actitud de la direcció de l'empresa davant la negociació del conveni col·lectiu, que estava bloquejada.

A última hora, es va aturar la primera jornada de vaga, perquè l'empresa es va avenir a negociar i, finalment, es va aconseguir un acord que, segons el comitè, és força positiu.

El 15 de maig es va signar el nou conveni col·lectiu, del qual destaquem la durada, per a 3 anys: 2015, 2016 i 2017; la incorporació de la clàusula d'ultraactivitat; la regulació de les reubicacions en els casos de retirada de carnet i per incapacitat total; la retirada per part de l'empresa del contracte de pràctiques amb un sou inferior; un increment salarial entre el 0,5%-0,7% i l'1%, i l'actualització d'altres beneficis socials. ■

Padesa d'Amposta reconeix la improcedència dels acomiadaments de delegats de CCOO

L'empresa Padesa d'Amposta, denunciada per CCOO per pràctiques antisindicals contra els delegats i delegades del sindicat, va decidir no entrar al judici i formalitzar un acte de conciliació en el qual la direcció es va oferir a pagar la indemnització pels acomiadaments improcedents.

Els dos delegats de CCOO a l'empresa, Irene Matamoros i Pascual Murillo, van ser acomiadats quan faltaven pocs dies per a les eleccions sindicals a l'empresa.

CCOO va denunciar-ho com una pràctica antisindical i un atemptat contra les llibertats dels treballadors i treballadores i, després d'accions i mobilitzacions perquè readmetessin els treballadors acomiadats, finalment la direcció ha decidit acceptar responsabilitats i reconèixer la seva mala praxi contra els delegats de CCOO. ■

Taller de pancartes per al Primer de Maig, al Baix Llobregat

Com que no deixem gairebé res per a la improvisació, a Cornellà és tradició sindical preparar el Primer de Maig amb una trobada d'activistes que volem gresca i lluita a la manifestació del Dia del Treball. So, soroll, missatges i no passar desapercebuts gràcies a les contundents reivindicacions... Aquest és l'objectiu del matí del dia de la manifestació. Així una vintena de companyes i companys ens vam reunir a la sala d'actes del sindicat, a Cornellà, el 24 d'abril, i vam fer pancartes amb tot tipus de materials i vam acordar càntics, crits i consignes contra la reforma laboral, recordant el més que presumpte Rato i reclamant millors salaris i convenis col·lectius. Cal fer un esment especial de les companyes del sector de geriatría, cada vegada més nombroses, que van treballar missatges de lluita per reclamar un millor conveni en el seu sector. Lluita i companyonia, en aquest taller. ■ **Maite Hernández**

El Pla de mobilitat urbana de Barcelona, una bona eina

L'objectiu estratègic del Pla de mobilitat urbana és assolir un model de mobilitat més segur, sostenible, equitatiu i eficient

A les grans àrees urbanes, com Barcelona, el trànsit de vehicles és el gran responsable de la generació de partícules i òxids de nitrogen, fet que comporta afectacions per a la salut de les persones. Però la gran dependència del cotxe particular també significa una forta ocupació de l'espai urbà, més contaminació acústica o accidents més greus a les vies públiques.

Per millorar aquesta situació, la Llei de la mobilitat estableix l'obligació de desenvolupar plans de mobilitat urbana (PMU) a les grans ciutats. Barcelona ja en va fer un per al període 2008-2012 i aquest any, amb cert retard, se n'ha aprovat un de nou.

El PMU 2013-2018 ha comptat amb un bon procés de participació. Des de CCOO de Catalunya vam presentar consideracions

i aportacions, que van ser recollides parcialment al document final. A grans trets podem afirmar que els objectius estratègics del PMU, que són assolir un model de mobilitat més segur, sostenible, equitatiu i eficient, són positius i desitjables. De la mateixa manera, també estem d'acord amb bona part dels grans eixos de treball que el pla defineix: superilles, creixement de la xarxa de carrils bici, millora de la qualitat de l'aire ambiental, discriminació positiva de vehicles d'alta ocupació, etc.

Mancances en l'accés als centres de treball

D'altra banda, hem trobat importants mancances en aquest nou PMU, sobretot en allò que ens resulta més propi: l'accés als centres de treball. Per exemple, és molt destacable la deixadesa que es mostra a l'hora de planificar el transport al polígon industrial més important de la Ciutat Comtal i de Catalunya, la Zona Franca. Les nostres al·legacions incloïen, entre d'altres idees, adequar els horaris i les freqüències del transport públic a les entrades i sortides dels treballadors i treballadores o la recuperació del transport col·lectiu d'empresa.

Com a conclusió, per CCOO, el PMU de Barcelona és tímid a l'hora d'establir mesures que facin avançar cap a una mobilitat més sostenible, saludable i segura. Ara bé, si hi ha voluntat política per desenvolupar-lo en aquest sentit, pot esdevenir una bona eina per millorar la qualitat de la ciutat i de tota l'àrea metropolitana. El nou equip de govern té aquí, de segur, un dels seus grans reptes. ■ **Jose Manuel Jurado**

CCOO, contrària a la liberalització dels horaris comercials a la capital catalana

Ara fa un any, el Ple municipal de Barcelona va aprovar una iniciativa respecte als horaris comercials de l'estiu que va merèixer un debat notable i unes posicions confrontades, tot i que es va acabar aprovant en un Ajuntament comandat per CiU.

Recordem que, en essència, es va aprovar, entre l'1 de juliol i el 15 de setembre, l'obertura de les botigues entre les 10 i les 18 hores els festius, en un seguit de barris de la ciutat, que eren els de Ciutat Vella, l'Eixample, Sants-Montjuïc, Gràcia i una part de Sant Martí. Eren, doncs, els barris del centre, els que suporten més pressió turística, perquè eren clarament els turistes amb més capacitat econòmica els clients buscats.

Els sindicats i també alguns sector empresarials de la petita i mitjana empresa s'hi van oposar amb tota claredat, amb presentació d'al·legacions i, fins i tot, amb mobilitzacions, en el cas de CCOO, al carrer.

CCOO dèiem que no hi havia cap necessitat de declarar Barcelona "ciutat turística" durant dos mesos, que la mesura empitjorava les condicions laborals del sector —ja de per si prou precàries—, que afavoria un determinat comerç, però perjudicava clarament la gran majoria del comerç de la ciutat, i que era contradictòria amb el model de ciutat que CCOO sempre hem defensat.

La mesura aprovada de manera definitiva, el 10 de juliol del 2014, tenia una validesa d'un any, cosa que significa que caldria refer el procés en un Ajuntament acabat de constituir. CCOO alertem que la nostra posició continua sent contrària a la liberalització dels horaris comercials i que restarem amatents per contestar qualsevol iniciativa que hi pugui haver en aquest sentit per part de sectors del turisme d'alt nivell o d'altres interessats en la desregulació del sector. ■ **Vicens Tarrats**

Consens i compromís per a la reindustrialització del Vallès Occidental

El 30 d'abril del 2014, a la UAB (Cerdanyola del Vallès) es va presentar el consens assolit al voltant de la iniciativa de CCOO i UGT de treballar per crear una proposta de model industrial de futur per al Vallès Occidental. Les tasques d'aquesta iniciativa es van distribuir en cinc comissions. Després d'un any de feina, el 24 d'abril del 2015, a la seu de la UPC a Terrassa es van presentar les conclusions dels cinc eixos del projecte de reindustrialització del Vallès Occidental.

En aquest acte no només es van presentar quaranta propostes de treball, sinó també el document que inclou aquesta proposta de model industrial per a la comarca. Va ser un acte de reafirmació del consens i del compromís dels actors (ajuntaments, universitats, cambres de comerç, patronals, UGT i CCOO) amb la necessitat de crear un model industrial, ja que al Vallès Occidental la sortida de la crisi requereix recuperar la indústria com a motor de l'economia comarcal i de la generació d'ocupació. Cal destacar que les propostes del projecte de reindustrialització del Vallès Occidental estan basades en el Pacte Més Indústria de Catalunya, i s'han concretat al territori.

Poc interès del Govern

Ara iniciem la tercera fase, l'objectiu de la qual és aconseguir el compromís polític de la Generalitat, el Govern de l'Estat i la Unió Europea amb l'aposta per generar les polítiques necessàries per tirar-ho endavant. Aquest projecte exigeix, abans que res, política industrial, planificació i estratègia de futur. I la Generalitat no ha donat mostres d'interès respecte d'aquest tema. I després de sentir el Sr. Pere Torres, secretari d'Empresa i Competitivitat, queda clar que, ara com ara, el Govern de CiU és molt lluny d'oferir propostes per a la indústria a Catalunya, que no és un sector estratègic, sinó vital. Per això ens cal continuar reivindicant, proposant i mobilitzant per canviar l'actitud i els plantejaments del Govern. I així ho farem. ■

CCOO rep el Premi Terrassa per a la Igualtat de Gènere

La Secretaria de la Dona de CCOO del Vallès Occidental -Catalunya Central va rebre el primer Premi Terrassa per a la Igualtat de Gènere, que atorga l'Ajuntament de Terrassa.

Premiar és valorar, és donar a conèixer i reconèixer. I és el que vam fer en l'acte d'entrega: reconèixer la feina de totes les companyes que han fet d'aquesta organització un sindicat d'homes i dones. Som hereves de moltes dones valentes que van entendre que el sindicat no podia quedar al marge de les lluites feministes. I és a totes elles i a totes les dones —les joves, les adultes, les grans, les que han lluitat i que ho continuen fent, les que comencen ara, les creadores de riquesa i les cuidadores de vida— a les quals volem dedicar aquest premi. A les que demanen una feina digna, perquè de treball, els en sobra. Hem avançat, sí. Però sabem que els drets no s'hereten i que el perill de retrocés té cara i ulls, i en coneixem el nom. Per això, tot i l'alegria d'aquest guardó, continuem estant alerta i ens reafirmem que la línia sindical i política per lluitar contra les desigualtats i les violències ha de ser des de la transversalitat i la suma de voluntats. ■ **Maribel Ayné**

Reproducció del monument de La Dona de Terrassa d'Ariadna Simó Guzmán

5 km de solidaritat

La segona edició de la Cursa Solidària per la Justícia Social de Terrassa va tornar a assolir els seus objectius. Un any més, amb la gestió de la Creu Roja, 4.500 kg d'aliments per a nadons i infants van omplir el rebost.

Aquest any, a l'activitat ludicoesportiva i reivindicativa, s'hi ha sumat un nou clam: amb la participació de la Fundació Prodis, dedicada a l'assistència i a la promoció integral de les persones adultes amb discapacitat intel·lectual, malaltia mental o paràlisi cerebral, en el seu 25è aniversari, hem denunciat les barreres físiques i mentals i hem incidit un cop més en la necessitat d'una llei de la dependència amb més recursos i voluntats.

Més de 1.000 persones, 850 inscrites, entre elles esportistes d'elit i atletes mediàtics, 27 participants en cadires de rodes acompanyats per 120 atletes i 167 persones voluntàries en l'organització van fer gala del seu compromís i la seva solidaritat en una jornada que tant participants com organitzadors valorem molt positivament.

La 2a Cursa Solidària per la Justícia Social de Terrassa està organitzada pels sindicats CCOO i UGT del Vallès Occidental - Catalunya Central, conjuntament amb l'Ajuntament de Terrassa, la Unió Atlètica Terrassa, el Consell Esportiu del Vallès Occidental Terrassa i l'esplai La Fàbrica de Can Tusell. ■

Les mobilitzacions aturen la privatització del Registre Civil

Les mobilitzacions que els treballadors i treballadores del Registre Civil han dut a terme durant els darrers mesos han servit per aturar la privatització d'aquest servei en què s'inscriuen naixements, defuncions o matrimonis, entre d'altres.

El Govern del PP i el seu ministre de Justícia, Rafael Catalá, s'han fet enrere i han decidit ajornar la privatització encoberta que volien fer. Estava previst que el 15 de juliol els registradors de la propietat i mercantils s'encarreguessin dels processos de nacionalitats del Registre Civil —que són més del 80% de les gestions que s'hi fan— a canvi de 4 milions d'euros, però les mobilitzacions encapçalades per CCOO han donat fruit i ho han evitat.

A Catalunya, hi ha uns 300 funcionaris i funcionàries que treballen al Registre Civil i que continuaran fent la seva feina gràcies a la pressió exercida contra el traspàs de la gestió als registradors i registradores, que, tot i que només era d'una part de la feina que es fa als registres civils, era el principi de la privatització completa del seu funcionament.

Manteniment del servei públic

La privatització del Registre Civil hauria suposat un servei molt més allunyat de la ciutadania. Només es preveien registres civils a les capitals de província i en algunes ciutats de més de 100.000 habitants; d'aquesta manera desapareixerien les més de 8.000 oficines que hi ha actualment. Les suposades 1.100 oficines dels registradors i registradores de la propietat i els jutjats de pau només haurien servit per poder presentar-hi les sol·licituds, però aquestes oficines no haurien pogut expedir certificats, tramitar expedients o practicar inscripcions.

Amb el canvi, es mantindrà el Registre Civil com a servei públic, gratuït i gestionat per funcionaris i funcionàries de l'Administració de Justícia, i s'evitarà que personal d'àmbit privat pugui cobrar diners públics i de la ciutadania per fer les gestions més habituals. ■

CCOO guanya un guardó europeu a les bones pràctiques per la seva tasca preventiva a l'Hotel Colón

El 27 d'abril es van lliurar a Riga (Letònia) els premis Guardons Europeus a les Bones Pràctiques, atorgats per l'Agència Europea per a la Seguretat i la Salut en el Treball. Un dels premis del 2015 va ser per a l'Hotel Colón de Barcelona, que disposa d'un Comitè de Seguretat i Salut on té majoria CCOO.

Aquest premi reconeix el treball conjunt de la direcció de l'hotel i dels delegats i delegades de CCOO, i es dona per la seva gran activitat preventiva, que ha comptat amb la veu de la plantilla i que ha suposat una millora substancial de les condicions de treball. ■

Campaña por un trabajo digno para las camareras de pisos en el sector hotelero

La Federación Sindical Internacional UITA, de la que forma parte la Federación de Servicios de CCOO, ha organizado una campaña mundial para fomentar el trabajo digno de las camareras de pisos en el sector hotelero.

Los departamentos hoteleros de camareras de pisos son un colectivo totalmente feminizado y basado en una división sexista de un trabajo invisible. Realizan un trabajo duro y poco valorado, aun recayendo la exigencia en la calidad del servicio de alojamiento. Bajo una tensión permanente realizan trabajos monótonos, con una gran carga de trabajo físico durante toda la jornada. Este trabajo genera riesgo ergonómico y riesgo psicosocial, que producen todo tipo

de lesiones musculoesqueléticas, estrés y ansiedad. Este sector sufre además la expulsión del convenio colectivo, ya que algunos departamentos son externalizados a empresas de servicios en las que se aplican peores condiciones salariales y laborales a estas trabajadoras.

Los objetivos de esta campaña son contribuir al reconocimiento del trabajo que realizan y mejorar las condiciones de trabajo de este colectivo, denunciando las penosas condiciones laborales que sufren ante la opinión pública y promoviendo ante las empresas y las organizaciones internacionales, como la OIT o la Organización Mundial del Turismo (OMT), el reconocimiento

salarial y de mejora de las mismas: derecho a la salud laboral, medidas de protección, descansos periódicos, jornadas voluntarias y racionales que hagan posible conciliar con su vida familiar. ■ **Paco Galván**

CCOO desenvolupa l'acord per regular les condicions laborals del sector de telefonia

Com a sindicats més representatius del sector de les instal·lacions de xarxes de telefonia, i des de la responsabilitat i la legitimitat que això suposa, CCOO i UGT vam aconseguir tancar un important acord amb les principals empreses contractistes del sector, amb la participació de Movistar, per regular les condicions laborals del sector. Un acord que va ser ratificat pel 93% dels treballadors i treballadores en les assemblees realitzades al conjunt de l'Estat.

S'han constituït diferents comissions de treball específiques per desenvolupar les matèries previstes en l'acord, entre les quals una comissió per regular les condicions i els criteris de la subcontractació, que Movistar es compromet a incorporar en els acords mercantils amb les contractes, i s'han establert els convenis provincials del metall i l'Acord estatal del metall com a marcs reguladors de referència de les condicions de treball del sector, una mesura que beneficiarà el conjunt de treballadors i treballadores del sector, inclosos els autònoms.

També s'han fet alguns avenços en el desenvolupament de l'acord, com, per exemple, eliminar les penalitzacions econòmiques que re-tallaven injustament els salaris dels treballadors i treballadores subcontractats o l'increment net dels barems que es van acordar. ■

50 anys de lluites a la indústria!

Són moltes les persones que van voler compartir la celebració dels 50 anys de lluites a la indústria i van assistir a la festa convocada per CCOO d'Indústria i la Federació

Agroalimentària el passat 12 de juny, en el marc dels actes del 50è aniversari de CCOO de Catalunya. I ho van fer en un escenari molt adient per a l'ocasió, l'antiga Fabra i Coats.

La festa va esdevenir un punt de trobada de diferents generacions de persones que han estat vinculades, o que encara ho segueixen estant, a les dues federacions, que van poder intercanviar experiències i vivències, recordar les lluites passades i presents i, sobretot, pensar en el futur.

De la mà de Pere Camps, els assistents van poder traslladar-se des dels inicis del sindicat, amb l'obra *Clandestins*, fins al sindicat que volem per al futur, amb un avanç del projecte de curtmetratge documental *Ni doblegats ni domesticats*. ■

Es constitueix la mesa de negociació del subsector de muntatge i manteniment elèctric de Catalunya

Reivindiquem més inversions en la xarxa per garantir la seguretat tant del servei com dels treballadors i treballadores del sector.

El passat 17 de juny es va constituir la mesa de negociació del subsector de muntatge i manteniment elèctric de Catalunya, amb l'objectiu de regular les condicions laborals dels treballadors i treballadores del sector. Les matèries que s'acordin en aquesta mesa, que està integrada per CCOO d'Indústria de Catalunya, l'MCA-UGT de Catalunya i la patronal sectorial ADEMI, s'incorporaran en els respectius convenis provincials del metall.

Els tres eixos fonamentals que CCOO hem plantejat són la recuperació de l'ocupació, la millora de la seguretat i la unificació i la regulació de les condicions laborals.

L'acord que va permetre obrir aquest marc de negociació no hauria estat possible sense l'esforç de mobilització dels treballadors i treballadores del sector, que durant mesos han estat reivindicant, amb diferents jornades de vaga, accions de protesta i accions informatives, millores en les condicions laborals, molt precaritzades a causa de les polítiques de reducció de costos de les subcontractes d'Endesa, emparades per la mateixa elèctrica, i més inversions en la xarxa per garantir la seguretat tant del servei com dels treballadors i treballadores del sector.

Tot aquest procés de mobilització continuada va anar acompanyat de reunions amb el Departament d'Empresa i Ocupació, els grups parlamentaris i els alcaldes de les principals capitals catalanes per instar les diferents administracions a intercedir davant d'Endesa per reconduir el conflicte existent en el sector. ■

**Facilitem
habitatges socials
per construir,
entre tots,
un futur millor**

**26.000 habitatges lliurats
a qui més els necessita**

Famílies amb uns ingressos econòmics baixos, gent gran en situació de vulnerabilitat o joves que es volen emancipar, són tres dels col·lectius que tenen més dificultats per accedir a un habitatge.

Per ajudar-los, des de la Fundació Bancària "la Caixa" ja hem posat a la seva disposició 26.000 pisos amb un lloguer social, que han esdevingut la llar de moltes d'aquestes persones.

Entre tots, construïm una
societat més justa.

Gràcies

Obra Social "la Caixa"

L'ànima de "la Caixa"

LA FRASE Eduardo Galeano (1940–2015) va ser un periodista i escriptor uruguaià, considerat com un dels autors més destacats de la literatura llatinoamericana.

“Mucha gente pequeña, en lugares pequeños, haciendo cosas pequeñas, pueden cambiar el mundo.”

CONFERÈNCIA

‘Diàlegs × una Catalunya social’

CCOO, conjuntament amb diferents organitzacions i moviments socials, està impulsant “Diàlegs × una Catalunya social” per sumar totes les iniciatives, propostes i reflexions fetes des dels diferents espais i per concretar els principis sobre els quals s’ha de construir el país que volem. Els diàlegs s’han iniciat el passat mes de juny i finalitzaran a finals d’any. Per desenvolupar aquests diàlegs s’han organitzat quatre espais de treball: sanitat i salut ambiental; benestar i habitatge; educació, i relacions laborals, amb l’objectiu de construir un ampli consens en cadascun d’aquests àmbits. ■

TROBADA

Diada del Treball Digne 2015

El 19 de setembre celebrarem als Bellots de Terrassa la 2a Diada del Treball Digne, una diada que vol ser festiva i, alhora, reivindicativa, a més de ser un espai de trobada per a la gent de CCOO de Catalunya com a element de cohesió de l’organització a l’inici del curs sindical. En el transcurs de la jornada, a més de les intervencions del secretari general de CCOO del Vallès Occidental - Catalunya Central i del secretari de CCOO de Catalunya, també hi haurà un reconeixement a la fidelitat de les persones que fa més de 25 anys que són afiliades.

Aquesta serà una jornada oberta al conjunt de l’afiliació, però també a entitats i moviments socials de la comarca amb qui compartim reivindicacions i lluites. ■

HOMENATGE

Tots som Abel

El passat 20 d’abril, el professor Abel Martínez va morir a l’Institut Joan Fuster de Barcelona, com a conseqüència de l’agressió d’un alumne. L’incident va provocar la consternació de la comunitat educativa i de bona part de la societat catalana.

CCOO de Catalunya i la resta de sindicats van realitzar diverses mobilitzacions en record de l’Abel i per fer evident que no es tractava d’un accident imprevisible, sinó que està directament relacionat amb la degradada situació social que estem vivint.

Els governs del PP i de CiU no donen resposta als problemes que té la gent, i amb les seves retallades han contribuït a empitjorar-los encara més. Amb la precarietat no es poden resoldre els problemes actuals i volem que el dol per la mort de l’Abel serveixi per reflexionar sobre l’educació que tenim i per generar propostes per millorar-la. ■

SEGIS

Alfons López & Pepe Gálvez

Assemblea sindical oberta: si tu hi participes, CCOO avança

La nostra societat està immersa en un procés de profunda transformació econòmica, social, cultural i política. Aquest moment de canvi històric obliga les organitzacions, com és el cas de CCOO, a repensar i renovar les seves propostes i les seves maneres de funcionar. Coincidint amb els 50 anys de la seva fundació, Comissions Obreres de Catalunya ha posat en marxa l'anomenada Assemblea sindical oberta. Com hem anat informant, es tracta d'un procés de debat obert i participatiu molt ampli, de dins i fora del sindicat, que ha de servir per dissenyar i reforçar la funció i la utilitat del sindicat al segle XXI. Aquest procés va començar el passat Primer de Maig i culminarà el 7 de novembre, amb una assemblea final on es debatran totes les propostes recollides en els diferents formats de participació: assemblees territorials, de seccions sindicals, enquestes d'opinió que facilitin la participació a través de les xarxes socials i la pàgina web, i reunions amb entitats i persones expertes. Durant aquest mesos estan tenint lloc centenars d'actes i assemblees arreu de Catalunya.

Els instruments de participació:

- Enquestes dirigides fonamentalment a l'afiliació i als delegats i delegades que ens han de facilitar una aproximació de la seva opinió sobre les preguntes plantejades.
- Opinions i articles de persones concretes.
- Assemblees i debats amb l'afiliació, de les seccions sindicals, amb àmbits sindicals específics...
- Seminaris externs amb la participació de persones expertes.
- Grups de debat i entrevistes amb plataformes i entitats socials.
- Participació a través d'una pàgina web específica.
- Votació per prioritzar les propostes que surtin dels debats i les enquestes, i que aniran a l'assemblea final.

Fases del procés de l'Assemblea sindical oberta:

- Debats, enquestes i entrevistes.
- Votació de les propostes recollides en la fase 1 mitjançant l'app del carnet digital i/o la web.
- Assemblea final on es votaran i es presentaran les conclusions del procés (7 de novembre).

Els cinc eixos del debat

1. La participació a l'empresa, al sindicat i en la societat

El model de representació dels treballadors i treballadores i com aquest condiciona o afavoreix la participació i el vincle de l'afiliat o afiliada amb el sindicat. Volem analitzar com millorar els espais de debat i les maneres de prendre decisions a l'empresa, al sindicat i a la societat.

2. Com millorar l'organització i l'afiliació

La transformació del mercat de treball deixa molts treballadors i treballadores sense representació sindical i, per tant, redueix la capacitat del sindicat per organitzar-los i representar-los. Els espais de concertació i la negociació col·lectiva han quedat molt reduïts i, en molts casos, no són suficients per concretar propostes, i la vigilància dels drets laborals de molts treballadors i treballadores és escassa.

3. Les prioritats laborals i socials

Hem de destacar les conquestes obtingudes en la lluita de classes organitzada i concretar les prioritats laborals i socials del nou context per elaborar una nova plataforma reivindicativa que incorpori la lluita contra la discriminació i sigui la base per a la negociació col·lectiva i la concertació social.

4. Com millorar l'acció sindical i desenvolupar noves formes de lluita

El dret de vaga és un dret fonamental i irrenunciable dels treballadors i treballadores que ens ha permès la conquesta de drets laborals i socials. Però atesos els canvis socials i econòmics, amb la pèrdua de pes de l'economia productiva a favor dels poders financers i especulatiu, hem de trobar noves formes de fer visible el conflicte laboral i social.

5. Els valors i l'ètica sindical

Hem de situar l'ètica com a valor central de l'activitat sindical, més enllà de la transparència i de les bones pràctiques. L'ètica és un valor que identifica els treballadors i treballadores i l'organització sindical. L'ètica també implica el compromís de transmetre els valors de solidaritat, igualtat, suport i ajuda mútua.

10. De les següents idees per facilitar la participació i l'assumpció de responsabilitats dels afiliats/ades, assenyalat'n el grau de prioritat

<1>Cap <2>Poca <3>Alguna <4>Bastant <5>Molta <NS/NC> (no sap/no contesta)

	1	2	3	4	5	NS/NC
Constituir la secció sindical de Comissions Obreres a l'empresa	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Generalitzar la celebració d'assemblees	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Fixar horaris de reunió que siguin compatibles amb la vida laboral i la familiar	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Trobar formes de participació no presencial	☐	☐	☐	☐	☐	☐

11. Quina importància creus que tenen els següents motius per dificultar l'afiliació al sindicat? Respon segons la següent escala d'importància

<1>Cap <2>Poca <3>Alguna <4>Bastant <5>Molta <NS/NC> (no sap/no contesta)

	1	2	3	4	5	NS/NC
Possibles represàlies per part de l'empresa	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Les persones no afiliades obtenen els mateixos beneficis que les afiliades (el conveni i les millores són per a tothom)	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Per falta d'interès dels treballadors/es	☐	☐	☐	☐	☐	☐
La quota d'afiliació és massa cara	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Desacord amb l'actuació del sindicat	☐	☐	☐	☐	☐	☐

12. De les següents matèries socials, assenyalat'n el grau de prioritat

<1>Cap <2>Poca <3>Alguna <4>Bastant <5>Molta <NS/NC> (no sap/no contesta)

	1	2	3	4	5	NS/NC
Millorar la sanitat pública	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Millorar l'ensenyament públic	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Garantir l'atenció a la dependència	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Reduir la pobresa i les desigualtats socials	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Implantar una renda garantida de ciutadania (per a persones sense recursos)	☐	☐	☐	☐	☐	☐

13. De les següents propostes de millora de les teves condicions laborals, assenyalat'n el grau de prioritat

<1>Cap <2>Poca <3>Alguna <4>Bastant <5>Molta <NS/NC> (no sap/no contesta)

	1	2	3	4	5	NS/NC
Incrementar el salari	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Reduir la jornada laboral	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Tenir estabilitat en el lloc de treball	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Promoure's professionalment	☐	☐	☐	☐	☐	☐

14. De les següents propostes de millora de l'organització i l'activitat del sindicat, assenyalat'n el grau de prioritat

<1> Cap <2> Poca <3>Alguna <4> Bastant <5> Molta <NS/NC> (no sap/no contesta)

	1	2	3	4	5	NS/NC
Fer més transparent el funcionament del sindicat i la gestió dels seus recursos	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Reforçar el treball militant i no remunerat al sindicat	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Limitar el temps de permanència en els òrgans de direcció	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Facilitar la participació en les activitats sindicals i en els processos congressuals	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Accentuar el tracte preferencial als afiliats/ades	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Trobar noves formes de lluita	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Millorar la comunicació utilitzant les tecnologies de la informació i les xarxes socials	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Avançar en la unitat d'acció sindical	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Confluir amb els moviments socials	☐	☐	☐	☐	☐	☐

Espai per afegir alguna altra valoració o proposta que consideris d'interès.